

LIVON SANOMAT

Nro 2/2013

Irtonumero 8,00 €

Sisällys

Toimittajan terveiset Livokkaan kesäkuulumisten kera	3
Livokas ry:n tiedot	4
Kuulumisia hankerintamalta.....	5
Maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia.....	5
Taidekehrä -projekti	6
Ainon muistolle	7
Superpäivän arpajaiset.....	8
Uusi työntekijä – Martta Nevala 53v.....	8
Joutsenperheen muutto Penikkasuolta Livojokeen.....	8
Pienillä investoinneilla uusi mahdollisuus elävöittää ja lisätä Pudasjärven kylien elinvoimaisuutta	9
Livojokivarren entisaikojen valokuvaprojekti.....	9
Kalastuskunnan kuulumisia.....	11
Kerttu ja Kauko –hanke jatkaa	12
Tapahtumarikas eräleiri 2013.....	13
Livon metsästysseuran kokouksesta.....	17
Hirvimiesten kuulumisia	17
Ruohonjuuritasolle apuja vesistökuunnostuksiin ja ympäristönhoitoon.....	19
Livojoen putaat ja Vyyhti -hanke.....	20
Makkaran kaipiota, maailmanennätyksiä ja mukavaa yhdessäoloa seurakunnan nuotioillassa.....	21
Mummin pienet kesäperhoset.....	24
Puuhakerho alkaa taas	24
Autoilevat ampiaiset.....	25
Livojokivarren kaavoitustilanne	25
Kankaan Tuula –naapurimme muuttolintu	26
Kylätalkkarit Aimo Illikainen ja Aaro Niemi	26
Niehkän päiväkirjasta 2013	27
Maisemanhoitoa Livolla – tiedustelu tulevaisuutta varten	30
Kesäpäivä Käkelässä	31
Koko kansan hemmottelupäivä Livon koululla.....	32
Kilpisjärvellä	32
Livon SUPERPÄIVÄ la 15.6.2013	33
Naisten lentopalloa Livon kyläpäivillä.....	34
Janne Laakkosesta Livon KESÄMIES 2013.....	33
Livon kesämies 2013 tulokset	37
Katsaus Pudasjärven työllisyyteen	37
Arjen turvaa kunnissa –hankkeelle merkittävä tunnustus EU:sta.....	38
JUMPAPPAA JUMPAPPAA, JUMPPAAN !!!	38
Rakennustalkoot kaivolla	40
Livon kesäseurat ja kesäseuradio	40
Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat	41
LASTENNURKAN SYKSY	43
Syksyn viiletessä ja iltojen tummuessa... ..	44
Ilmoitustaulu	45
Palveluita.....	46
Livolla tapahtuu	47

PUDASJÄRVI
sininen ajatus - vihreä elämys

Toimittajan terveiset Livokkaan kesäkuulumisten kera

Livokkaan kesä on ollut poikkeuksellinen monella tavoin. Laitoimme pakkaa hieman sekaisin jo keväällä ja päätimme pitää yhden Superpäivän monen eri tapahtuman sijaan. Se olikin hyvä ratkaisu, sillä heinäkuun puolivälissä täytyi jo puhaltaa, että onneksi meillä ei enää ole isompia tapahtumia kuin eräleiri jäljellä... Työntekijöiden ja talkoolaisten voimia vei tänä kesä jo pelkästään se, että kauppa-auto heitti kulke-
masta juhannusviikolla moottoripalon takia. On ollut melkoinen kesä kyläkauppamme historiassa, sillä tavaraa on mennyt kaupalta sellaiseen tahtiin, että Mikko on joutunut kantamaan tukkutavaroita lähes viikottain Oulusta ja jäätelöihin pitäisi vieläkin tilata näin syyskuussa täydennyksiä. Tietysti esim. jäätelön kulutukseen on vaikuttanut myös poikkeuksellisen lämmin kesä ja syksy. Mielenkiintoista kuitenkin nähdä ensi vuoden puolella, kun Anni-Inkeri laskeskelee kyläkauppamme tienestejä tältä vuodelta, että onko siinä ollenkaan nousua edelliseen vuoteen verrattuna. Uskoisin, että moni on kuitenkin tämän kesän aikana todennut, että on meillä aika hyvät palvelut täällä omalla kylällä. Saamme olla ylpeitä.

Ylpeitä saimme olla me talkoolaiset ja Livokkaan työntekijät myös siitä, että järjestimme heinäkuussa myös yhden yksityistilaisuuden tarjoilut Koululle ja saimme siitä kovasti kehuja. Se tuntui todella kivalta! Päivä menikin hyvin, mitä nyt aurinko olisi saanut hieman enemmän paistella pilvien takaa...

Tänä kesänä meitä jälleen kerran onni potkaisin kesälampaissamme. Luokkasen Birgitan ja Marin kolme karvaista juntturaa saapui kesäkuussa Koulun aitaan. Siinäpä jälleen on ollut veijareita kerrakseen. Välillä herrat juoksevat melkoista vauhtia aidan toisesta päästä toiseen päähän, kun kuulevat jonkun huhuillevan ulkona ja välillä huudetaan surkeasti, että leipääää... Ja rapsutuksia karvaturret ottaisivat vastaan kyltymättömästi. Suloisia otuksia!

On se kumma, että vaikka meillä on ollut onni saada koko ajan todella hyviä työntekijöitä, niin silti tänäkin kesänä on tuntunut, että miten meidän työntekijät voi vain parata koko ajan?! Ilman mainioita kioskin työntekijöitämme kesämme olisi ollut paljon ankeampi. Kiitos teille kaikille: Raija, Vaula, Karo, Jarkko, Ulla, Valentina ja Lotta, sillä ilman teitä emme olisi tästä kesästä selvinneet näin hyvin! Olette olleet huikeita! Voi, kun teidät kaikki saisi pitää koko ajan!!

Myös kylätalkkarimme Aimo ja Aaro ovat ahkeroineen koko kesän sekä yksityisten että Livokkaan hommissa. Savelassa pääsee jo talkkareiden kädenjälkiä ihailemaan laajemmalti, sillä he ovat kohta saaneet raivattua urakkansa siellä. Nyt syksymmällä olisi tarkoitus jatkaa vielä raivausta sekä rannalla että tasaisella maalla.

Elokuussa onneksi hiljeni hieman tapahtumien suhteen. Suurin ponnistus oli varmaan taas 08 – lenkkiläisten sadan voileivän tekeminen. Leipiä taisi sitten tulla 125 ja risat, kun yhdellä talkoolaisista on hieman ongelmia laskutaitonsa kanssa.... Pyöräilijät kiittivät taas kovasti ja aikoivat tulla ensi vuonna uudestaan.

Kesä ja syksy ovat olleet hienoja, nyt onkin hyvä alkaa hieman levähtämään ja keräämään voimia ensi kesän suurinta ponnistusta varten eli Illikaisen sukujuhlaa, joka on heinäkuussa 2014 mahdollisesti oikein kaksipäiväinen tapahtuma. Siinä taas tarvitsemme monta ahkeraa talkoolaista, että saamme onnistuneen tapahtuman järjestetyksi. Mutta meillä onkin maailman parhaat talkoolaiset! Kiitos siis kaikille talkoolaisille ja työntekijöille tästäkin kesästä!!

Minna

P.S. Syksyn kädentaitojen pajoja varten kannattaa ainakin hankkia pitkiä oksattomia pajunoksia, tapetin palasia tai muita hienoja papereita sekä vanhoja erilaisia hehkulamppuja...

Osallistuminen pajaan maksaa 2 €/kerta. Tervetuloa kaikki ja kaikenikäiset mukaan!

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyynti, kirjasto)
Tilinro: FI59 5360 0450 1581 37, BIC OKOYFIHH
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)

Hallitus

Puheenjohtaja Ari Puhakka	p. 050 – 4030 055	ari.puhakka(at)ap-trading.fi
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)sotkamo.net
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi
Kauko Uusi-Illikainen		

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN,
KIRJASTON JA TIETOTUVAN
AUKIOLOAJAT

26.8. - 31.12.2013

ma - la 10.00 - 18.00
su **SULJETTU**

Kioski, suoramyynti, kirpputori,
kirjasto ja tietotupa

SULJETTU

Pyhäinpäivänä la 2.11.2013

Itsenäisyyspäivänä pe 6.12.2013

Kuulumisia hankerintamalta

LIVON HARRASTEET -HANKE
Aikataulu: 3.5.2010 - 30.4.2013

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Hankkeen avulla parannetaan alueella harrastusmahdollisuuksia ja sitä kautta viihtyvyys ja elämänlaatu paranevat. Hankkeessa toteutetaan suokohde laavulla ja lintutornilla, koulun rantaa kunnostetaan vene- ja kanoottirannaksi, hankitaan keramiikan polttouuni ja kiipeilyseinä, peruskorjataan kyläkeskuksen keittiö ja uusitaan liedet, lisätään lasten leikkipaikan välinevalikoimaa, laaditaan palvelukohteen opastus Ranuantien varteen sekä parannetaan kyläkeskuksen lämpötaloutta eristämällä ja säätämällä sekä uusitaan wc-kalustoa. Toiminnan avulla saadaan kylälle uusia palveluja.

Livokkaan keramiikkauuni

Hankkeessa on tähän mennessä toteutettu:

- suokohde Vastasuon Vitikkosaareen
- koulun rannan ruoppaus ja laitureiden teko sekä veneiden hankinta
- lasten leikkipaikan monipuolistaminen
- palvelukohteen opastus Ranuantien varresta
- pannuhuoneen eristys ja wc-istuimien hankinta ja asennus
- suokohteen lintutorni
- koulun keittiön remontti
- keramiikan polttouuni

Suunnitelmissa

- kiipeilyseinä

Hanke on edennyt kolmen maksatuksen verran. Neljäs maksatus on valmisteilla.

Keramiikkauuni hankittiin nyt kesän aikana ja tulevana talvikautena toivottavasti päästään sen käyttöä opettelemaan kurssin kautta.

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

Anni-Inkeri

Maa- ja kotitalousnaisten kuulumisia

Syksyn käsityöillat aloitetaan torstaina 3.10.2013 Virkkulassa, Rauni Illikaisen luona.

Alustavasti on sovittu Livon ja Pudasjärven maa- ja kotitalousnaisten yhteinen pikkujoulu Livon koululla 5.12.2013 klo 18.00. Marraskuun aikana ilmoitamme tarkempaa tietoa ilmoitustauluilla pikkujoulujuhlasta.

Otamme mielellään vastaan ajatuksia yhteisistä toimintamuodoista.

Syksyisin terveisin,

Tarja

Taidekehrä -projekti

Livokas ry on osatoimijana mukana Taidekehrä-projektissa, jota toteutetaan nimellä Päivä- ja viriketoimintaa Pudasjärven ikäihmisille. Projektissa suunnitellaan ja toteutetaan yhdessä kyläläisten ja muiden toimijoiden kanssa päivä- ja viriketoimintaa Pudasjärven kylillä, asumispalveluissa ja yksityiskodeissa.

Kevään ja kesän aikana ehdimme toteuttaa ja tehdä monenmoista kädentaidoista teatteriretkiin. Huhtikuussa Livolla oli aiheena kuvataide, jolloin kyläläiset saivat piirtää ja maalata pastelliliiduilla sekä akvarelliväreillä. Päivän tuotoksia laitettiin esille kyläkaupan vitriiniin. Toukuussa Livolla vieraili muistihoitaja Helena Kokko kertoen muistista, muistihäiriöistä sekä siitä, miten muististaan voi omahoidolla pitää hyvää huolta. Paikalla oli runsaasti kuulijoita kylältä ja vähän kauempaakin kuulemassa asiantuntijan mietteitä kiinnostavasta aiheesta. Kesäkuussa Aittojärveläiset kutsuivat kyläläiset vierailulle Aittojärven koululle, missä saimme nauttia heidän omin voimin käsikirjoittamastaan ja ohjaamastaan kylänäytelmästä nimeltään Vanhainkodin osasto 6. Humoristisen ja nauruhermoja kutkuttavan esityksen jälkeen syötiin lounasta ja Kyläkolon puolella ehdimme vielä kahvitella ja vaihtaa kuulumisia tuttujen kanssa ennen paluuta takaisin Livolle. Kesäkuussa juhannuksen jälkeen ennen kesätaukoa vietimme viimeistä virikepäivää Livolla ja tuolloin teimme kransseja luonnonmateriaaleista. Paju taipui sydämiksi ja lehtikuusenhavu puolestaan ympyröiksi ja mukavan päivän päätteeksi osallistujat saivat kotiin viemisiksi useampia komeita kransseja.

Aittojärveläiset riemastuttavalla Vanhainkodin osastolla 6

Heinäkuun lomailun jälkeen toiminta jatkuu uudella innolla totuttuun tapaan kerran kuukaudessa keski- viikkoisin. Elokuussa 21. päivä Livolla vieraili iinattijärveläiset juuret omaava Jorma Kukka kertomassa Iinattivaaran kuparikaivoksen historiasta. Syyskuussa kokoonnutaan 18. päivä tutustumaan paloturvallisuuden koodissa ja syrjäkylillä, kun Oulu-Koillismaan Palo- ja pelastuslaitoksen palotarkastaja Pasi Nyman tulee kertomaan aiheesta Livolle. Lokakuussa 23. päivä tutustutaan kuvataiteisiin grafiikan työstämisen muodossa. Taideteoksilla voimme koristaa Livon Nuorisoseurantalons seinää tai vaikkapa järjestää niistä näyttelyn Kurenalla. Marraskuussa 20. päivä kokoonnumme tälle vuodelle viimeistä kertaa ennen joulutaukoa ja tuolloin vietämme yhdessä aikaa pikkujoulujen merkeissä.

Virikepäivien aikana toteutamme monenlaista virikkeellistä toimintaa liittyen musiikkiin, lauluun, kädentaitoihin ja askarteluun, liikuntaan sekä luentoihin ja esityksiin kyläläisiä kiinnostavista aiheista. Kyläläisille mieleen tulevia ajatuksia ja ideoita toiminnan kehittämiseen otetaan mielellään vastaan virikepäivien aiheiksi. Ajatuksiaan voi tulla kertomaan henkilökohtaisesti Livon koululla järjestettävien virikepäivien yhteydessä tai lähettämällä sähköpostia tai soittamalla alla näkyviin yhteystietoihin.

Kokoonnumme viettämään virikepäiviä Livon koululla ellei toisin ilmoiteta. Virikepäivät alkavat klo 11 ja päivien yhteydessä on osallistujilla mahdollisuus ruokailuun omakustanteisesti.

Tervetuloa kaikki mukaan virikepäivien toimintaa!

Pirjo Honkanen (myös kuva)

pirjo.honkanen@livo.fi

puh. 040 717 9204

Ainon muistolle

”Olet kauneimmalla rannalla,
elämän kultasannalla”

Aino – appimuori, mummi sekä isomummi... Opin tunteman sinut nuorena, kun tulin teille miniäksi. Muistan, kun toivotit minut nauraen tervetulleeksi sukuun. Tuli semmoinen lämmin hyvä olo, kun jo tiesin kuljettuani teillä jonkin aikaa, että olet ja tulet aina olemaan hyvä anoppi.

Aino ja Ulla

Teillä oli iso perhe ja huolehdit siitä tosi hyvin, ruokaa oli aina tarjolla pöydän täydeltä ja suurin osa oma tekemää. En aina oikein tiedä, miten aikasi riitti kaikkeen, oli lehmät, kesällä paljon työtä ja varsinkin heinänteko aikaan. Erkillä oli MS-tauti, joten hänen auttamiseen ja hoitoon kului paljon aikaa. Siivosit, leivoit ja pidit todellakin kaikesta huolen.

Äitinä olit kiltti, kultainen ja tasapuolinen, meille perheeseen tuleville myös. Jotenkin olen läpi elämän miettinyt, kun olen paljon puhunut kaikesta sinun kanssasi, että meistä tuli hyvät kaverit. Osasit avautua minulle kun kysyin: ”Mikä Ainon mieltä painaa?”. Livolla asuessasi kävin paljon katsomassa iltaisin, kun päivät olin töissä ja tuntui, että pitää käydä katsomassa onko kaikki hyvin. Laitoin tarvittaessa iltapalaa ja vaihdettiin yöpaita päälle jos et jaksanut, varsinkin sairaalasta tulojen jälkeen. Tuntui aina hyvälle, kun sai auttaa.

Hannun kuoltua, kun muutto hoitokotiin oli ajankohtainen, et olisi halunnut lähteä, mutta pakkohan se oli, jotta kaikki asiat järjestyisivät, kun olit sokeutunut ja kunto välillä huono. Tuntui, että sydän murtui, kun katsoin sinua pöydän yli, kun itkit. Koetin lohduttaa, vaikka itsekin itkin. Hoitokoti oli hyvä ja ihana paikka. Huoli pidettiin, kun kävimme sinua katsomassa, hoitajat keittivät meillekin kahvit ja saimme seurustella ihan kunnolla.

Tuli tämä viimeinen kevät... ja kaaduit. Jalkasi joka oli vielä kunnossa, ikävä kyllä murtui. Jouduit sairaalaan ja kuntosi ei oikein palautunut. Kävin monesti töistä päästyäni syöttämässä, mutta olit jotenkin vain luovuttanut. Voimat eivät ehkä enää riittäneet – tähän asti oli aina hiljalleen selvitty. Söit kuitenkin, kun tulin sinua syöttämään – olithan aina ollut niin kiltti minulle, niin nytkin. Juttelimme ja ruokaa meni joka kerta ihan kunnolla. Kyselit kuulumiset ja minä kerroin, meillä oli monta ihanaa, hyvää hetkeä. Kesän alku jo näytti, että aloit mennä huonompaan kuntoon ja elämänhalusi katosi. Toisaalta ymmärsin sinua tosi hyvin, vaikka aina pitäisi ajatella elämää. Näin sinut sairaana ja kipeänä, niin ymmärsin että et jaksaa enää. Niin rakas pieni mummi... silitin ja juttelin...

Illalla lääkäri soitti, omaiset kävivät ja kuulin että olit jo matkalla Taivaan Isän luo, tuntui toisaalta helpottavalta, koska siellä ei ole kipua ja tuskaa.

”Nuku unta rauhaisaa
elämän kauneimmalla rannalla.
Sinne pitkä matka vie
ja päättyy elämän tie”

Rakkaudella miniäsi,

Ulla
(kuva Ullan kotialbumista)

Superpäivän arpajaiset

Turpeisen Alpo ideoi jo keväällä katsellessaan tykkyjen katkaisemia puita, että niistähän olisi hyvä tehdä lato seuraaviin isompiin kylän arpajaisiin. Ja niin miehet ryhtyivät tuumasta toimeen! Puita saatiin lahjoituksena Yrjö Pertulta, Pertti Pertulta, Kauko Juutiselta, Alpo Turpeiselta, Raimo Puhakalta, Takkulasta ja suurin määrä Aaro Pertulta (22 kpl, jotka olivat vielä valmiiksi parkattuja!). Salvamassa ja parkkaamassa komeaa latoa olivat Kauko Juutinen, Alpo Turpeinen Risto Piri, Aaro Perttu sekä kylätalkkari Aimo Illikainen.

Vakinainen arvanmyyjämme Kauko Juutinen tekikin melkoisen homman Superpäivänä myydessään arpoja. Mielinkiintoa arpoihin kyllä olikin, sillä ladon voittaminen kiinnosti monia. Muutamat olivat jo tehneet perustuksia sille valmiiksikin, mutta moni joutui pettymään, sillä ladon voitti loppujen lopuksi latoa salvamassa ollut Risto Piri. Lato meni siis ihan oikeaan osoitteeseen!

Miehet innostuivat latoasiasta niin paljon, että suunnittelivat, että ensi keväänä uudestaan! Mutta katsotaan miten käy, saammeko edes materiaalia ensi talven aikana...

Uusi työntekijä – Martta Nevala 53v.

Olen Martta Nevala, Livon tyttöjä kotoisin Livolta.

Olen tullut Livokkaalle työharjoitteluun kokeilemaan, että miten terveyteni kestää, sillä olen sairastellut viime vuosina. Työni on ollut raskasta siivoustyötä. Olen koulutukseltani laitoshuoltaja, mutta varmaan ne työt on tehty terveyteni vuoksi.

Viimeksi olin Naapurintyttö –siivouspaikassa, mutta siellä jäi työni lyhytaikaiseksi. Olen ollut myös Kontiotuotteella. Siellä olin oman työni herra, sillä sain tehdä työni ihan omassa rauhassa, kunhan työni tuli vain tehtyä. Kiitän vielä Niemelän Jukkaa siitä, että oli hyvä esimies.

Livokkaalle tulin töihin 2.9.2013 ja harjoitteluni kestää marraskuun loppuun.

Martta

Martta Nevala

Joutsenperheen muutto Penikkasuoilta Livojokeen

Joutsenperhe muuttomatallaan

Maanantaina 9.9.2013 illan jo hieman hämärtäessä joutsenperhe ylitti Sarakylän tien matkallaan paremmille vesille Takkulanputaaseen Livojokeen. Matka meinasi ensin hieman häiriintyä Yrjön pellolla, sillä Kotolan koirat nostivat tapansa mukaan melkoisen metelin sekä ihmiset tulivat liian lähelle ihmettelemään erikoista tapahtumaa.

Pienen alkuhässäkän jälkeen muutto kuitenkin jatkui turvallisesti tien yli ja Virkkulan pellon poikki Takkulanputaaseen. Siellä olikin mukava jälleen uiskenella pitkästä aikaa.

Mistähän asti joutsenperhe lie tallustanut?! Penikkasuo lammita kenties?! Todennäköisesti melkoisen matkan kuitenkin. Tämä ei ole ihan ainutkertainen tapahtuma kuitenkaan, sillä Takkulan Urpo kertoi myös kerran nähneensä joutsenperheen muuttotouhuissa Kotolan kulmilla. Liekö olleetkin samat joutsenet?!

Pienillä investoinneilla uusi mahdollisuuksia elävöittää ja lisätä Pudasjärven kylien elinvoimaisuutta

Puuttuuko kylältä tilaa, jossa kyläläiset voivat kokoontua? Pitäisikö kylällä olla venelaskupaikka taikka esim. laavu yhteisille illanvietoille? Vaativatko tilat remonttia yhteisten tilojen saamiseksi kylälle? Pitköspuutkin pitäisi saada suon yli laavulle. Kylätapahtumaakin pitäisi kehittää. Tarvitaanko yhteisiä viemäröinti- ja jäteveden käsittelyyn liittyviä ratkaisuja/hankkeita? Toimiiko kylällä yksityisteiden tiekunnat ja onko tarvetta yksityisteiden peruskorjaushankkeille? Miten on vesiosuuskunnan toiminta, onko varavoimaa hankittu mahdollisia sähkökatkoja ajatellen? Tarvitaanko tie- ja vesi-isännöitsijää? Onko kylälaisten arjen turvallisuuteen liittyviä asioita, joihin pitää hakea ratkaisuja?

Pudasjärvellä on tarkoitus toteuttaa tulevina vuosina kylien yhteinen, iso hanke. Ison, yhteisen hankkeen alla olisi mahdollista toteuttaa kylien omia ns. alahankkeita, joissa rekisteröidyt seurat ja yhteisöt voivat toteuttaa pienimuotoisia rakentamis-, kone- kalusto-, ja laiteinvestointeja, joihin ei muuten ole mahdollista saada hankerahoitusta. Alahankkeiden tulosten tulee olla yleisesti hyödynnettävissä ja sen tulosten tulee hyödyttää laajaa ihmisjoukkoa. Aikaisempina vuosina alahankkeissa on voitu toteuttaa mm. erilaisia remontteja, laite- ja konehankintoja, ampumaratojen toiminnan kehittämiseen liittyviä kunnostus- ja laitehankintoja, laavujen ja kotien rakentamisia, toimitalon lisärakennusta ja korjausta, yhteiseen kalastustoimintaan liittyvät kalustohankintoja, koiraharrastustoiminnan aloittaminen ja siihen liittyvät hankintoja, sähköliittymät, teatteritoiminnan kehittäminen, aggregaattien hankintoja, julkisivujen kohentamisia jne.

Koska yhteishankkeessa yhdistyy monta pientä hanketta, on sen kautta mahdollista saada jopa 75 prosenttia julkista tukea kylien pieniin investointeihin. Yleensä pieniä investointeja ei ole hankevaroin rahoitettu.

Pudasjärven kyläneuvosto kokoontuu seuraavan kerran **18.9.2013 klo 18.00 Hirvaskosken koululla**, johon tilaisuuteen on tulossa asiantuntija kertomaan kylien yhteishankkeen toteuttamismahdollisuuksista. Asiantuntija vastaa myös kyläläisten yksittäisiin kysymyksiin.

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Vipuvoimaa
EU:lta
2007-2013

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

Jouini

Livojokivarren entisaikojen valokuvaprojekti

Livojokivarren entisaikojen valokuvaprojekti on ottanut allekirjoittaneen kiireiden vuoksi lisää aikaa. Projekti etenee vähitellen. Livojokivarren vanhojen kuvien tiimoilta voi edelleen ottaa yhteyttä milloin tahansa.

Terveisin,

Hanne
hanne.kokko@oulu.fi

Kalastuskunnan kuulumisia

Vuosi on kulunut taas niin pitkälle, että kesäkalastuskausi on järvitaimenten osalta kolmea viimeistä viikkoa vaille valmis. Mehän muistamme, että taimenen osalta kuturauhoitus alkaa 10. päivä syyskuuta ja tammukan rauhoitus alkaa jo ensimmäisestä päivästä syyskuuta.

Ensin meni jokeen merilohi...

Miten kalastus on tuottanut saalista tällä kalastuskaudella, on minulla tässä vaiheessa aivan satunnaisten hajatietojen varassa. Pilkkikausi ainakin antoi heikosti ahvenia. Kevätpyynti tuotti melko hyvin haukia ja kohtalaisen kookkaita ahvenia. Uistinkausi pääsi taas pienellä viiveellä alkamaan vasta juhannuksen jälkeen, johtuen istutusrauhoituksista, mutta on sitten ollutkin tavanomaista vilkkaampaa. Lupamyynti on ollut paljon viime vuoden vastaavaan ajankohtaan verrattuna huomattavasti vilkkaampaa. Lähtökohdathan hyvälle kalastuskaudelle olivat erinomaiset, johtuen viime vuoden taimenten istutuksen siirtymisestä myöhäissyksyyn ja tämän kesän istutuksen ajoittumisesta touko-kesäkuun vaihteeseen. Taimen on iskenyt uistimeen hyvin. Ainoa harmi, että aivan kaikki saaliskalat eivät ole olleet mitan täyttäviä (taimenen alamitta on kalastuslain mukaan 40 senttiä).

Kevään kokouksessa kalastuskunta päätti Kalastusalueen ja ELY-keskuksen suosituksesta kieltää verkkopyynnin koko osakaskunnan vesialueella juhannuksesta alkaen (ensimmäisestä merilohien istutuksesta lähtien), mutta nyt, kun viimeisestäkin lohien vapauttamisesta on kulunut aikaa kaksi kuukautta, on vakavasti mietittävänä, että verkkopyyntikieltoa lievennettäisiin koskemaan vain joen varsinaista pääuomaa. Siis verkkopyynti syyspyyntinä sallittaisiin jokeen liittyvissä putaisissa ja lahtiperukoissa. Perusteluna kalaveden hoitotoimenpiteenä toteutettava petokalakantojen (haukien) kurissapitäminen. Varsinainen jokiuoma pidettäisiin edelleen koko syksyn ajan vapaana verkoista. Tarkemmin asiasta tiedotetaan seinäilmoituksilla syyskuun alussa.

Merilohia siirrettiin tänäkin kesänä Livojokeen

Vaelluskalat palaavat Iijokeen- projekti jatkui tänä vuonna ihan samoissa merkeissä, kuin edellisenä kesänä. Siirtoluvan haltijana ProAgria Oulun kalatalouskeskus ja toteuttajana Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus kalatalouspäällikkö Arto Hirvosen johtamana. Ensimmäisinä ennakkotietoina saatiin jo kesäkuun puolessa välissä tietoja, että Iijokisuulla on merilohia saatu kohtalaisen hyvin pyydyksiin. Siitä huolimatta 20.6 Kari Vääränien soittama puhelu pääsi vähän yllättämään, kun hän ilmoitti, että samana päivänä tuodaan Valkolan laavun rantaan 30 kappaletta isokokoisia lohia. Kuljetus tapahtuu isolla kuorma-autolla, jolla ei päästä ihan lähelle rantaa. Tarvitaan useampia reippaita käsipareja talkoisiin. Onneksi meillä kalastuskunnan hoitokunnassa on aina auttamaan valmiita ”ikiliikkujia”, Alpo ja Aaro ja olimme hyvissä ajoin valmiina vastaanottamassa lohia. Kalat olivatkin nyt erikoisen kookkaita naaraspuolisia lohia (mätilohia), kookkain painoi 17 kiloa. Joukossa vain 6 koiraspuolista kossia. Oltiin märkiä poikia, kun ei oltu osattu varautua sadevehkeisiin.

... ja sitten vielä Alpo (Turpeinen)!

Jatkoa lohien siirrolle ei tarvinnut odotella kauan. Juhannuksen jälkeisenä maanantai-iltana soitti ELY-keskuksen Vaelluskalat-projektin päällikkö Arto Hirvonen, että keskiviikkona tuotaisiin Livojokeen lisää lohia ja samalla pidetään lehdistötilaisuus. Hän kun tykkää, että siellä Livolla on aina hommat hoidettu

Eino Perttu lähettämässä merilohta uuteen seikkailuun

lohia ei tarvinnut kauaa odotella. Kari Vääräniemi peruutteli ison kuljetusautonsa tottuneesti aivan kosken partaalle, ja lohien siirtäminen autosta jokeen voi alkaa. Nyt oli kuormassa 34 lohta, joista 25 oli mätikalvoja ja 9 uroksia. Hellesästä ja runsaan sadan kilometrin kuljetusmatkasta huolimatta kalat olivat virkeitä. Tiedotustilaisuus meni totutun kaavan mukaan. Nokipannukahvi ja makkarat maistuivat ja Livokas sai taas kovasti kehuja ja kiitosta järjestelyistä.

Vaikka lohien siirto käynnistyi tämän kesä osalta vauhdikkaasti, ei jatko sujunutkaan ihan ongelmitta, tai ei sujunut ollenkaan. Juhannukseen mennessä oli Iijoelle ja Livojoelle saatu laskennallinen optimimäärä mätikalvoja ja kun hellesään jatkuessa lohien nousu Iijokisuulle tyrehtyi, ja kun veden korkea lämpötila aiheuttivat sen, ettei karanteenialtaisiin ennättänyt kertyä kaloja niin paljoa, että olisi voitu lähteä tuomaan, jäi Livojokeen aiotuista 80 lohesta puuttumaan 16 lohta ja jo tuotujen lohien sukupuolijakautuma jäi harmillisen paljon naarasvoittoiseksi. Nyt jakaumaksi tulee 49 naarasta ja 15 urosta.

N K (kuvat Hanne Kokko)

Kerttu ja Kauko –hanke jatkaa

Pudasjärven kaupungin hallinnoima Kerttu ja Kauko –hanke saa jatkoa toiminnalleen 31.5.2014 asti. Hankkeen rahoittajina on Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus sekä Pudasjärven kaupunki.

Vuoden 2010 keväällä aloitetussa hankkeessa jatketaan toimintaa, jonka tavoitteena on luoda Pudasjärvelle toimivat välityömarkkinat, uusia työpaikkoja sekä haja-asutusalueille että taajamaan. Lisäksi tavoitteena on lisätä työllistävien tahojen tietoja ja taitoja ja vahvistaa yhdistysten ja pienyritysten roolia työllistäjänä.

Hankkeella on tarkoitus kehittää paikallinen malli tukityöllistettyjen sujuvaan työelämään ohjaamiseen tai muihin jatkosuunnitelmiin sekä lisätä monimuotoista työllistämistä Pudasjärvellä. Hanke tiivistää yhteistyötä kylien, alueen eri toimijoiden sekä mm. perustetun Pudasjärven kyläneuvoston avulla. Asiantuntija vastaa myös kyläläisten yksittäisiin kysymyksiin.

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

Jouni

Tapahumarikas eräleiri 2013

Maanantaina aamulla saapuivat leiriläiset, yhteensä 20 henkeä Livon Koululle linja-autolla.

Olimme odottaneet innolla paljonko heitä tulee ja millainen eräleiristä kehkeytyy. Ennemmäisiä eräleirejä oli muisteltu ja koitettu varautua kaikkeen eteen tulevaan. Leirin lopussa kylläkin ajattelin, että sehän meni hyvin, turhan takia siitä stressasi.

Alpo Turpeinen toimi lehtorina opettaen leiriläisille tietoa ja asioita, joita tarvittiin metsästyskortin suorittamiseen ja joita pienempiäkin erämies tai -nainen tarvitsee luonnossa kulkiessaan sekä kuskina päiväretkillämme. Käytössä oli Nevakiven linja-auto, jolla osallistujat tuotiin Livolle ja myös vietiin Kurenalle takaisin. Oppimateriaalina oli Alpon itsensä selvittämä kirjaan pohjautuva metsästystietous painotettuna kortin kannalta olennaisiin asioihin ja Metsästäjän opas-niminen kirja, jonka sisältöä sitä leiriläisten kanssa iltaisin käsiteltyäni suosittelen kyllä ihan kaikenikäisille metsästyksistä kiinnostuneille. Leiriläisten lempiosio kirjasta oli selvästi lajintunnistus, kirjassa oli todella hyvät kuvitukset ja kerrottuna läheiset/samannäköiset lajit ja miten ne erottaa toisistaan. Kirja oli kirjoitettu kuitenkin niin, että lajintunnistusosion lukijan on keskityttävä siihen mitä lukee ja osattava itse erottaa tekstistä olennainen, siinä meitä vapaa-ajan ohjaajiakin iltaisin tarvittiin. Muuten kirjassa oli erityisen tärkeitä sanat lihavoitu niiden huomaamisen painottamiseksi. Lisäksi Ari opetti pyörittämällä kirjan kuvia iltaisin kankaalla ja kyselemällä leiriläisiltä päivän aikana opittuja asioita.

Leiriläiset matkalla Vitikkosaareen kauniina kesäpäivänä

Itse lisäsin leiriläisille iltalukemiseksi pienet nivaskat, jotka sisälsivät tietoutta roskattomasta retkeilystä, luonnossa liikkujan turvallisuudesta ja oikeanlaisesta varustautumisesta, jokamiehen oikeuksista ja lisäksi autiotupatoimikunnan kokoamat Kulkijan kymmenen käskyä. Ne kiersivät luvussa makuupussista makuupussiin, kun illan päälle alkoi Metsästäjän opas kyllästyttää ja uni tehdä tuloaan.

Me muut ohjaajat katsoimme leiriläisten perään yöllä ja niinä aikoina, kun he eivät istuneet Alpon valvomina ”luokassa”. Me myös huolehdimme myös heidän vapaa-ajan huveistaan. Ari Puhakka innokkaalla asenteellaan sai lapset mukaan leikkeihin ja peleihin, jalkapallon pelaaminen oli hyvää energianvähennystä iltasella. Ari veti hauskanpitoa ex-tempore -periaatteella leiriläisten mielipiteitä kuunnellen, ja lapset pitivät kovasti rajummistakin leikeistä ja Arin kanssa ”riehumisesta”. Oli ilo nähdä miten toimiva idea lasten leikkeihin eläytymistaitoinen ohjaaja on. Eräleirihän oli tällä kertaa poikien leiri, ja lisäksi ainoa leiri joka Livolla järjestettiin, kun lentopalloleirille ei ollut ilmoittautujia. Molemmat leiriohjaajat vesitettiin leiriläisten toimesta uimarannan laiturilta ja voi sitä intoa, kun vein koiranikin poppoon kanssa uimaan. Taisi haukku kuulua jokirantaa myöten kauas, kun koiran sijasta haukkuikin poikalauma uiden ympäri jokea koirani perässään ja leikkivät sen kanssa vesihippaa. Koirallakin oli hauskaa, kun sai paimentaa pojat veteen..

Leirillä oli lisäksi hyvin eri-ikäisiä osallistujia, joten mielenkiinnon kohteet vapaa-ajan tekemisiin olivat hyvin erilaiset. Osa piti ihan lautapeliä pelaamisesta ja makeisten syömisestä seurustelun ja lueskelun ohessa, osa kalasteli ja osa ui. Osa kalastaja- Eemeleistämme kiinnostivat myös ympäröivän alueen mui-

hin lapsiin tutustuminen ja heiltähän varmasti olikin hyvä kysellä parhaat apajat. Saipa niitä leiriläisiä hakea onneksi tyhjillään olleesta sonninautauksesta, lammassaidastakin, yhtälailla kuin uiskentelijoita pitää poissa koskesta, joten leiriohjaajan homma ei ainakaan käynyt tylsäksi. Uiminen oli jokapäiväinen hauskuutus, pojat innoissaan ottivat uimahyppykisoja, vesisotaa ja elvistelivät kameralle. Osalla oli jopa aivan painovoimaa uhmaavia temppuja.

Maanantaipäivän ohjelma oli rennompi kuin muina päivinä. Ensin tutustuttiin Livon Kylätaloon ja sääntöjen läpikäymisen jälkeen osallistujat aloittivat majoittumisen kantamalla makuu- sekä muut tarvikkeet valitsemilleen omille paikoilleen yöpymistilana toimineeseen liikuntasaliin.

Iltaisin lämpeni myös sauna. Kello yhdeksältä oli poppoo sisällä, ja jos ei ollut, se sinne haettiin ja kymmeneltä alkoi hiljaisuus. Ennen hiljaisuutta tietenkin vielä pelailtiin lautapelejä ja kerrattiin koulutustunneilla opittua, varsinkin maanantai-iltana leiriläisiä kiinnostivat ohjaajat ja heihin tutustuminen. Herkkujen syöntiä oli leirillä rajoitettu, että ennen ruokailua ei myydä leiriläisille herkuja, vaan illalla sitten olikin vilttejä erästäjiä unen maille houkuteltavina. Osalle kyllä maistui herkut vähän liikaa, silti kaikki olivat nukkumassa aikalailla oikeaan aikaan. Ja hyvä perustelu painua pehkuihin ajoissa oli seuraavan päivän aikainen aloitus ja vihje siitä, että tekeminen ei lopu.

Tiistapäivään, kuten muihinkin päiviin, kuului metsästyskorttikoulutusta, mutta päivän ulkoilukohokohta oli luontoretki Vitikkosaaren laavulle. Aluksi oli tarkoitus mennä ensin harjoittelemaan tervastulien tekoa ja sitten laavulle, mutta hommapa kääntyikin toisinpäin.

Alpo sytyttämässä tervaskantoa

Ennen Vitikkoon lähtöä jaoin porukan ryhmiin ja jokaiselle ryhmälle paperin ja kynän, jotta he voivat vastata Vastasuolla olevan luontopolun kylttien kysymyksiin. Luontopolun alkupäähän menimme linja-autolla, sieltä siirryimme pitkosuille jaettuaamme ohjeet ja lähetettyämme porukan matkaan ryhmittäin. Ari käveli ryhmän perässä katsoen, että jokainen on matkassa, minä kiersin kameran kanssa koittaen ehtiä nappaamaan kuvia.

Perillä laavulla tarkistettiin, millaisia vastauksia oli ryhmällä tullut ja mikä ryhmä oli vastannut parhaiten kysymyksiin. Yhdellä porukalla oli vastauspaperi päättänyt karata suolle omille teilleen ja kas kummaa, ensimmäisenä perille saapunut ryhmä olikin osannut ainoana vastata kaikkiin oikein. Kyllähän se meille ohjaajille

hoksautti, että olivat vilkaisseet laavun seinällä olevat oikeat vastaukset ennen kuin me ehdimme perille. Laavulla jutustelimme luonnosta, pojat saivat kierrellä saarella katselemassa ympärilleen ja kerroimme miksi juuri tämä suo on käymisen arvoinen. Samalla, kuten koko päivän ajan tilaisuuden tullen, opetimme käytäntöön mitä roskaton retkeily tarkoittaa ja painotimme muun muassa, että kunnan erästäjä ei jätä merkkiä itsestään.

Kun olimme saapuneet takaisin tielle, seuraavaksi oli ohjelmassa tervaskanto- ja pihkatulien tekemisen opettelu ja aivan ensimmäisenä tietenkin tervaskannon löytäminen. Pojat ottivat sora- ja pihkatulien tekemisen suuntansa poroaitaa myöten, minä kävelin Alpon perässä tietä myöten ja autoin kantamaan ne muutamat tervakset mitä Alpo metsästä huomasi. Perille päästyä alkoi kysely, että kenellä on tulitikut mukana? Ohjaajista minulla tietenkin, olipahan hyöty siitäkin, että minulla unohtuu joka takin taskuun ja laukkuun tikkuaski.

Soramontulla kokoontuivat pojat Alpon ympärille ja haistelemaan tervaksia, seuraavaksi pojat saivat oppia miten pienistä tervaslatsuista saadaan aikaan roihuava nuotio. Lisäksi oppia tuli myös pihkatulista. Ari johdatti poikia makkaratikkujen tekoon, Arin itsensä ilmeestä paistoi mieluinen tekeminen niin paljon, että näytti aivan pojalta poikien joukossa.

Tulilla paistettiin makkaraa ja syötiin sämpylöitä mehun ja hedelmien kanssa, hyvin ne ulkoilun jälkeen maistuivatkin. Kun osa vielä söi, osa päätti lähteä seikkailemaan soramontun reunoille. Kun ei linja-autoon haluttu hiekkaisia takamuksia mäenlaskun takia, houkuteltiin karkailijat pois montun reunalta. Niin kovasti houkuttivat reunat kuitenkin, että kerroin sitten sellaisesta korukivestä kuin aventuriini, jota näillä seuduilla erityisesti esmistä kiviin liittyvistä asioista, mutta sitten rupesivatkin etsimaan puhuttua kiveä. Mina kun en uskonut että löytäisivät juuri aventuriinin, niin toivatkin oikein ison sellaisen näytille kysyen, onko se tämä.

Karhun kainalossa... vai toisinpäin?!

Kyllä olivat pojat tarkkaan kuunnelleet ohjeen kiven tunnistamiseen. Näkyi pikku nälkä vielä vaivaavan poikia eväitten syönnin jälkeenkin, kun takaisin linja-autoa kohti kävellessämme vain pieni huomion kiinnitys jalkojen juuressa olleisiin marjoihin sai pojat popsimaan vitamiineja puitten juurilta.

Keskiviikkona koitti päivä, jolloin lähdimme käymään Ranuan eläinpuistossa. Lapset varmaan luulivat voivansa nukkua vielä linja-autossa, mutta sielläpä sitten odottikin lisää metsästäjäntutkinnon koulutusta. Ranuulle saavuttuamme jaoimme ryhmät ja niille ohjaajat, joitten johdolla ryhmät sitten kiertelivät eläinpuistossa. Tosin kaksi ryhmää eivät malttaneet pysytellä erossa toisistaan, joten uusi työnjako ryhmänohjaajien kesken oli että toinen meni edellä ja toinen huolehti hitaimpien mukana pysymisestä. Välillä osalle iski akrobatia päälle, joten niitä viikareita sai paimennella pois kulkureitin kaiteilta, olipa sitten hyvä että keskellä eläinpuistoa oli leikkikenttä juuri tähän tilanteeseen sopivasti...

Pojat keskipakoisvoimaa uhmaamassa

Kiertelimme puistoa pysähtyen sopivilla hetkillä tarjoamaan koulutuksen kertausta ja lueskelemaan, mitä tietoa mistäkin eläimistä kylteissä luki. Joutsenia oli pysähdyttävä katsomaan, ja kovasti poikia jännittikin, että suuttuuko se töllistelijöistä. Karhuja leiriläiset katselivat tovin, jääkarhujen kohdalla piti ihan istahdtaa hetkeksi odottelemaan sopivaa hetkeä kuvan ottamiseen ja karhujen, ahman ja ilveksen kohdalla oli hyvä hetki Arin sivistää leiriläisiä pedoista. Jääkarhun ja ruskeakarhun luonnollisen kokoiset muotokuvat olivat paikkoja, joissa piti ottaa kuvia. Taisi ruskeakarhun kuvan kohdalla jo mennä enemmänkin kaverikuvaksi..

Myös kotkan kuvan kohdalla pojat pysähtyivät, piti hän se verrata eri kokoisten poikien ja kotkan siipivälejä. Pääsimme myös näkemään kierroksen lopussa kun myskihärkä päätti ottaa harjoitustaistelua ja kumautti kuuluvasti päänsä koivuun. Seuraavaksi olikin jo suuntaus autolle eväitä syömään. Kun roskapussin paikka oli osoitettu, pojat esimerkillisesti huolehtivat, ettei roskia jäänyt ympäristöön karamellien ollessa, kumma kyllä, vähän karkuteillä.

Reissun loppuksi pojat saivat hukata energiaansa kiertelemällä vielä jonkin aikaa, kun aikatauluun olikin tullut muutoksia. Näinpä osa suunnisti Fazerin myymälään, osa kiertelemään muita myyntikohteita ja minä lähdin osan kanssa Satu- ja kotieläinpuistoon. Empä arvannutkaan, miten satupuistokin oli paikka,

Pudasjärven Rjistanhoitoyhdistys ry,
Livon metsästysseura ja Livokas ry
KIITTÄVÄT
Pudasjärven kaupunkia ja Nevakiveä
saamastaan tuesta leirin järjestämiseen.

joka olikin paljolti suunnattu ihan leiriläisten ikäisille. Siellä pojat riehuivat itsensä väsyksiin, pääsin todistamaan köysiradalla ja kaltevilla seinämillä kiipeilyä, piilohippaa satumailman rakennuksissa, erilaisia liukumäkiä, vaijerikeinun ja karusellin, josta pojat halusivat yhä uudelleen kokeilla, kuka ensimmäisenä kyydistä putoaa. Pääsimpä bongaamaan peikkotuvasta huussimenninkäisenkin, joka katoili kuin lattian nielemänä... Sitten iski väsähdys, ja saivat vielä houkutelua minutkin kiertele-

mään puisen lohikäärmeen sisällä ahtaassa tunnelissa perässään kunnes löysin pojat lohikäärmeen nielusta istumasta karamelleja syöden. Sitten vielä kävimme katselemassa kotieläimiä aasista keltaisiin pörröisiin ankanpoikasiin, joita pojat ihastelivat niiden uudessa pienessä lammikossa.

Sitten lähdettiin takaisin Livolle jossa pojat pääsivät odottelemaan vanhempien tapaamista, joka järjestettiin kylätalon laavulla kuudelta illalla. Laavulla oli kahvitarjoilu mehulla ja makkaralla ja Alpo opasti jokaisen leiriläisen paistamaan ja ojentamaan vanhemmilleen grillatun makkaran. Kaikkien vanhemmat eivät päässeet paikalle, joten nämä vapaaherrat pelasivat ja kalastelivat tapaamisen aikana. Pojille oli myös sisätiloissa tarjolla iltapalaa vanhempien tapaamisen jälkeen.

Torstaina oli päivän aikana kaksi eri ohjelmaa, ensin käynti ampumaradalla ja sitten varttia vaille kahdeksan yleiset onkikilpailut. Ampumaradalla leiriohjaajat kävivät ensin viemässä paikoilleen ampumataulut, jonka jälkeen pojat jaettiin kahteen ryhmään. Toinen ryhmistä ampui pienoiskiväärillä, toinen hirvikiväärillä. Ryhmät olivat erillään, pienaryhmä oli Arin johdateltavana ja hirvikivääriryhmä Alpon. Ryhmien paikkoja vaihdettiin, jotta kaikki halukkaat pääsivät ampumaan. Hirvikiväärin puolella opeteltiin laukaisua ja pienaryhmä sai vertailla ampumisen tuloksia. Valvomassa ampumaradalla olimme minä ja Kalevi Kela. Illan onkikilpailun aikana myös leiriläiset olivat innoissaan onkimassa. Eräs leiriläispoika onki joen takana saaden suuren lahnan, vaan kalapaikan sijainnin vuoksi ei päässyt kilpailuun mukaan. Kävipä jopa niin, että kun poika halusi viedä kalan säilytykseen joko sen valmistamista laavulla odottaen tai kotiin viemistä varten, Minnapa sanoikin topakasti, että tuota ei Koulun kylmiöön tuoda. Joten nöyrinä veimme kalan naapuritalon jääkaappiin. Tarkoituksena oli kalastajapoikien kesken opetella illan päälle lahnan valmistus ulkotulilla foliossa, jossa siitä kuulemma tulee hyvän makuista. Valitettavasti vain aika-
taulu ei riittänyt.

Perjantaina olikin jo leirin viimeinen päivä, saimme leiriläisiltä kuulla, että he olisivat olleet toisenkin viikon tai leiri saisi olla kaksiviikkoinen jatkossa, osa leiriläisistä halusi käydä Livolla jatkossakin viettämässä ihan muuten vain aikaa ja tapaamassa leirin aikana tutuiksi tulleita ihmisiä. Osaa jännitti kovin aamun metsästäjäntutkinto. Siihen sitten osallistujia oli 16, joista 9 läpäisi.

Metsästäjäntutkinnon jälkeen me ohjaajat rohkaisimme niitä, jota eivät saaneet tutkintoa läpi, yrittämään uudelleen, joko Livolla tai muualla.

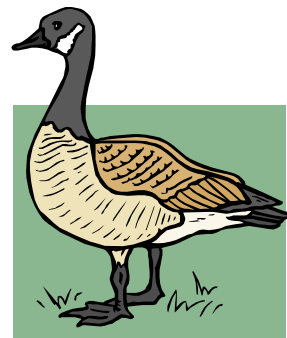

Eräleiriläiset ohjaajineen

Ulla
(myös 4 ensimmäistä kuvaa)

Livon metsästysseuran kokouksesta

Livon metsästysseura piti kesäkokouksensa koululla sunnuntaina 18. elokuuta. Jäseniä oli paikalla 22 henkeä. Käsiteltävät asiat ja päätökset pyörivät tulevan jahtisyksyn ympärillä. Jäsenmaksuksi päätettiin 10 € kaudeksi. Jäsen voi ottaa vieraan mukaansa jahtiin, kahden päivän vierasluvan hinta on 10 € ja koko kauden 30 €.

Metsolintujen saaliskiintiöksi päätettiin yksi lintu jäsentä kohti, eikä kukaan katso karsaasti, vaikka se jäisi saamattakin. Mahdolliset vieraat metsästävät isännän kiintiöstä. Kanalintuja löytyi ihan mukavasti Kirsiojan varrella suoritettussa riistakolmiolaskennassa. Pienpetojen pyytäjille päätettiin maksaa palkkiot saalismäärän mukaan entiseen tapaan.

Luvanmyyjinä toimivat entiseen tapaan Niilo Kokko ja Alpo Turpeinen Livolla sekä Kalle Perttu Kurenalla. Muistakaa kaikki palauttaa saalistiedot vuoden loppuun mennessä koululla olevaan metsästysseuran postilaatikkoon, tai sitten tekstiviestillä allekirjoittaneelle, puhelinnumero löytyy alta.

Jahtialueesta hommattiin maanmittauslaitokselta uudet kartat. Kartta on mittakaavassa 1:30000 ja se on kangaspohjalla, eli pitäisi kestää taittamiset ja kovemmatkin jahtireissut. Karttoja voi ostaa luvanmyyjiltä 40 euron kappalehintaan. Koulun seinällä on samanlainen kartta, paperipohjainen. Siihen on väritetty seuran metsästysalueet eli sieltä kannattaa käydä tarkistamassa luvalliset metsästysalueet.

Hirviporukkaan Alpo sai houkuteltua väkeä entiseen tapaan, vaikka lupien määrä putosikin reippaasti. Lupia heltisi neljälle aikuiselle ja kahdelle vasalle. Ja ensimmäinen varataan kuulemma peijaisia varten. Hirvenjalkiä on näkynyt aiempaa selvästi vähemmän, mutta syksyn ensimmäinen hirvikärpänen tarrasi niskaan tänään 21.8. Niin, täällä sitä tyynesti istutaan pirtissä soututoolissa ja naputellaan tietokonetta, kiivaimpana sorsanpyyntiaikana. Ja taitaa olla kesän ainuita ukkosia kun paukuttaa tuossa Kurenalustan päällä.

Mukavaa syksyä kaikille,

Jussi Perttu
040-5101098

Hirvimiesten kuulumisia

Livon hirviporukka koottiin kesäkokouksen yhteydessä. Mukaan lähti parikymmentä innokasta hirvimiestä. Lupia on tänä syksynä neljä aikaista ja kaksi vasaa kaadettavaksi. Saapa nähdä mitä löytyy, kunhan aletaan metsiä katsella. Metsästys on alkamassa syyskuun viimeisenä lauantaina, jolloin punanutut koontuvat aamupalaveriin KELLO SEITSEMÄN hirvikodalle. Tarkoituksena on yrittää valikoivaa metsästystä niin, ettei hirvikanta entisestään vääristyisi. Ensimmäinen hirvi on taas peijaita varten, elikkä peijaat pidetään vaikka sonnin lihasta, jos hirviä ei löydy.

Joka lauantai- ja sunnuntaiaamu kodalla on kahvit korpun kera myös hirviporukkaan kuulumattomille hirven metsästyksen alettua, jos ei jaksata itse keittää. Eikä maksa mittää.

Syyskesän terveisin,

Alpo

Ruohonjuuritasolle apuja vesistökunnostuksiin ja ympäristöhoitoon

Vesistöt ja Ympäristö Yhdessä Hyvään Tilaan (VYYHTI) -hanke on saanut viime vuoden vaihteessa myönteisen rahoituspäätöksen ja toiminta on käynnistynyt. Hankkeen tavoitteena on edistää vesien- ja ympäristöhoitoa. Vesistöjen ja kalavesien tilaa ei saada paremmaksi, vesienhoidon tavoitteita ei saavuteta eikä luonnon monimuotoisuuden vähenemistä pysäytetä ilman yhteisiä ponnisteluja ja uusia toimijoita. VYYHTI-hanke pyrkii auttamaan pieniä toimijoita niissä hankaluuksissa mitä he kunnostustoiminnassa yleensä kohtaavat. Se luo ehdotuksia toimintamalleiksi ja välittäjäorganisaatioiksi pienimuotoisen kunnostus- ja hoitotoiminnan tueksi sekä aktivoi ja opastaa Pohjois-, Keski- ja Etelä-Pohjanmaan osakaskuntia, yhdistyksiä, kansalaisjärjestöjä ja muita tahoja vesien ja ympäristön hoitoon. Hankkeen toimintaan kuuluu muun muassa työpajatoimintaa ja esimerkkikohteiden suunnittelua.

Kosken kunnostus onnistuu purossa tai pienessä joessa käsi-voiminkin. Kuva: Esa Laajala

Työpajoilla omat kunnostuskohteet käyntiin

Hankkeen työpajoissa tarjotaan neuvontaa ja apua pienille toimijoille (esim. kyläyhdistykset, osakaskunnat) vesistöjen kunnostus- tai hoitohankkeen suunnittelussa, mahdollisen rahoituksen hakemisessa ja opastetaan esimerkkikohteilla itse kunnostuksen tekemisessä.

Työpajat järjestetään 3-4 tilaisuuden sarjoina eri puolilla maakuntaa. Tänä vuonna hanke toimii Oulujoen eteläpuolella ja pohjoispuolella vuonna 2014. Mahdollisia kohteita kartoitetaan jo etukäteenkin. Ensimmäisessä tilaisuudessa huhtikuussa kartoitetaan osallistujien omia kunnostus- ja hoitokohteita sekä käydään kunnostustoimintaa läpi teoriatasolla ja alueen erityispiirteet huomioiden. Tilaisuuksissa on mukana YmpäristöAgro II-hanke tiedottamassa ympäristötuen tarjoamista rahoitusmahdollisuuksista ja kertomassa luonnon ja maiseman monimuotoisuuskohteiden hoidosta. Seuraavissa 1-2 tilaisuudessa kesän aikana tutustutaan joihinkin kunnostettuihin tai hoidettaviin kohteisiin ja harjoitellaan kunnostusta käytännössä. Viimeisessä tilaisuudessa syksyllä suunnitellaan yhdessä osallistujien omia kohteita ja mietitään niille sopivaa mahdollista rahoituslähdettä. Kunnostettavat ja hoidettavat kohteet voivat olla esimerkiksi

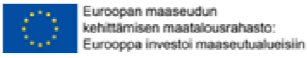
- järvessä vesikasvillisuuden niitto ja hoitokalastus
- purojen kunnostus (esim. kosken kiveäminen, kutusoraikko...)
- ranta-alueen kunnostus ja hoito
- patorakenteen huolto
- kosteikon perustaminen ja hoito
- ranta- tai metsälaitumen tai perhosniityn perustaminen
- rehevöitymisestä tai liettyimisestä kärsivällä vesialueella kuormituksen vähentäminen valuma-alueella

Suunnitteluapua yhdistysten kosteikko- ja lumokohteille

Yhdistyksille avautui erinomaisia mahdollisuuksia hoitaa oman kylän maisema- ja luonnonhoitokohteita, kun asetus luonnonhaittakorvausten, maatalouden ympäristötuen, eläinten hyvinvointituen ja eituotannollisten investointien tuen hakemisesta vuonna 2013 tuli voimaan 19.3.2013. VYYHTI-hankkeen kautta on mahdollista saada suunnitteluapua näiden tukien hakuun. Hankkeessa tullaan tekemään mallisuunnitelmia jotka jäävät julkiseen käyttöön. Jos kosteikko-, perinnebiotooppi- tai lumomaisemakohte täyttää mallisuunnitelman kriteerit, voi suunnittelutyö tulla myös hankkeen kautta.

Rekisteröityneiden yhdistyksien hyviä tukihakukohteita (kosteikko, perinnebiotooppi ja lumo-maisema):

- nopea aikataulu onnistuu – eli ehkä on jo suunniteltu asiaa aiemmin
- tukiehdot täyttyvät, vuokrasopimukset ja maanomistusluvut kunnossa
- maksuvalmius täyttyy – tuen saa vasta jälkeempään

Hankkeista:

ProAgria Oulu hallinnoi ja toteuttaa maakuntien välistä VYYHTI-hanketta. Etelä- ja Keski-Pohjanmaalla hanketta toteuttavat Pohjanmaan Vesi ja Ympäristö ry, ProAgria Keski-Pohjanmaa ja ProAgria EteläPohjanmaa. Hankkeessa tehdään tiivistä yhteistyötä ProAgria Oulu/Oulun Maa- ja kotitalousnaisten hallinnoiman YmpäristöAgro II -hankkeen kanssa. Hankkeet saavat rahoitusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta vuoden 2014 loppuun saakka. Tuen on myöntänyt Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus. Lisätietoja VYYHTI-hankkeesta saa projektipäällikkö Jaana Rintalalta (jaana.rintala@proagria.fi, 045 6578 717) ja hankkeen www-sivuilta www.proagriaoulu.fi/fi/vyyhti. YmpäristöAgron www-sivuilta löytyy kattava tietopaketti maaseudun ympäristöasioista: www.ymparistoagro.fi.

Livojoen putaat ja Vyyhti -hanke

Olemme Livokas ry:stä olleet yhteydessä ProAgria Oulu ry:n hallinnoimaan VYYHTI-hankkeeseen nyt elokuulla Livojoen putaiden kunnostushankkeen tiimoilta. Kuulostaa siltä, että VYYHTI-hankkeen kautta voisimme saada apua kunnostushankkeen yleissuunnitelman tekemiseen, tarvittavien lupahakemusten laatimiseen ja esitietona tarvittavan raakkuselvityksen laatimiseen.

Asia on siis vireillä, mutta lopullista tietoa ei vielä tässä vaiheessa ole. Mahdollista on, että hankkeesta pystyisivät tulemaan maastokatselmukseen jo tämän syksyn aikana Livolle ja tulevan talven aikana sitten työstäisimme paperitöitä valmiiksi. Mikäli hanke tai osahanke ei vaadi ympäristölupaa, voitaisiin hankkeessa suorittaa jo kunnostustöitäkin ensi kesänä ns. esimerkkikohteina, joihin vastaavia hankkeita suunnittelevat voisivat osallistua täältä mallia ottaen. Ensi kesänä hanke toimii pääasiassa Oulujoen pohjoispuolisella Pohjois-Pohjanmaalla.

Kuva Takkulanputaasta, jossa veden ollessa alhaalla Ruosteoja laskee toista kesää vastavirtaan putaaseen

Valoa siis hieman jo näkyy tunnelin päässä tässä Livojoen putaiden kunnostushankkeessa.

Anni-Inkeri Törmänen

Makkaran kaipiota, maailmanennätyksiä ja mukavaa yhdessäoloa seurakunnan nuotioillassa

Tultiin Kipinän Suvin kanssa syöttämään makkaroita livolaisille heinäkuun lopulla. Kun astelimme Suvin kanssa nuotioilta paikalle, niin vielä oli aika hiljaista laavun ympärillä. Mutta kun nuotio saatiin syttymään, niin alkoihan sitä Kirsiojantien varrella kuhina käydä. Mitä ilmeisimmin livolaisten tarkka vainu otti kiinni vielä tiukasti paketeissa olevista makkaroista. Hajuaisti on livolaisilla kohdillaan, se täytyy sanoa. Teinpäs huomion myös kuuloaistista, mutta siitä myöhemmin lisää.

Kun illan aloittaneet yhteislaulut raikuivat, niin laavun penkeillä istui tasan 22 ihmistä. Joku irvileuka saattaisi sanoa, että kaksi ihmistä ja 20 livolaista. Siinä lauluja säestäessä kuulosti, että livolaiset lauloivat innokkaammin kuin yleensä. Tarkennettakoon heti perään, että innokkaammin ei tarkoita suoraan että paremmin. Joku paikalla olijoista arvuutteli, että laulettiinkohan ”Puolalainen nuotiolaulu” väärällä sävelmällä? Sitä ei kukaan osannut samalla istumalla varmaksi sanoa. Sen verran asia jäi mieltäni kaiheramaan, että piti seuraavana päivänä tarkistaa oliko laululle olemassa toinenkin sävel. Pienen tutkailun jälkeen uskallan arvailla, että kysyjä saattoi sekoittaa laulun toiseen nuotiolauluun, jonka nimi on ”Iltanuotioilla”:

ILTANUOTIOLLA (säv. ja san. Martti Piha)
Tänne polkumme johtaa, luokse iltanuotion.
Sadun piirin ken kohtaa, tuntee metsän kaipion.
Tuli räiskyy nuotiossa, savu hiljaa leijailee
ja nyt illan tummetessa, metsä meille kuiskailee.

Hämy hiipii ja saapuu taikahetki leiriyön.
Sävel kiirii ja haipuu taakse jylhän korpivyön.
Tuli räiskyy nuotiossa...

Hetki kauneinkin päättyy, tuli sammuu, hilttyy pois.
Retki nuoruuden säilyy, kuin se unta ollut ois.
Tuli räiskyy...

Tuon laulun sanoja katsellessa silmiini pisti sana ”kaipio”. ”Tuntee metsän kaipion”? Mitä ihmettä se tarkoittaa? Sen selvittämiseen meni hetki aikaa. Mutta vastaus löytyi. Kaipio tarkoittaa ikävää. Nyt sekin asia on tiedossa, ainakin niin kauan kuin muistissa säilyy. Mutta sitten takaisin varsinaiseen asiaan eli nuotioiltaan.

Hartauden alussa laulettiin ”Soi kunniaksi Luojan” - virren jälkeen Suvi kertoi, että tien päällä näkyvät liikennemerkkit ovat myös elämään sovellettavia merkkejä. ”Lapsia”-merkki voi ilmaista meille, kuinka Jeesus kertoi Taivasten valtakunnan olevan lasten kaltaisten. Muistamme myös kuinka Jeesus otti lapsia syliin ja siunasi heitä. ”Tietyö”-merkki kertoo, että meille jokaiselle kristitylle on annettu oma erityinen palvelutehtävä, jonka kautta pidämme huolta toisistamme. ”Tietyö”-merkki kertoo myös, että meidän on välillä hyvä hiljentää vauhtia ja tehdä tarvittavia korjaustöi-

Suvi kyselee adjektiiveja tarinaan

”Tietyö”-merkki kertoo myös, että meidän on välillä hyvä hiljentää vauhtia ja tehdä tarvittavia korjaustöi-

tä suhteessamme Jumalaan ja lähimmäisiin. Hartauden päätteeksi laulettiin virsi 509, ”Herra elämäni valvo”.

Suvin kysellessä adjektiivieja perinteiseen adjektiivitarinaan, menin laittelemaan Livon legendaariselle urheilukentälle neljä kisailulajia valmiiksi. Nuotioiltaväen astellessa laavulta urheilukentälle varsin vetreän näköisinä, voitiin odottaa hämmästyttäviä suorituksia. Tälläkin kertaa on syytä kertoa jokaisesta lajista hieman tarkempi selonteko, sen verran yllättävää toimintaa nähtiin ja koettiin.

LAJI 1, Käpyjen heitto pönttöön

Tehtävänä oli heittää viisi käpyä linnunpönttöön. Linnunpöntön reikä oli sitä kokoa, että pönttöön olisi voinut vaikka telkkä pesiä. Reiän koosta ja heittopaikan läheisyydestä huolimatta kisailijat koputtelivat kävyillä pääsääntöisesti pöntön kolon reunoja. Mutta yksi heittäjä teki tämän kesän nuotioiltojen komean kärkituloksen heittämällä neljä käpyä viidestä pönttöön. Sen verran harvinaisen lajin ollessa kyseessä, voidaan puhua maailmanennätyksestä. Maailmanennätyksen tekijänä oli Riekin pariskunnan parempi puolisko. Saa vapaasti pohtia kumpi. Yleisluonnehdintana loppuun voisi sanoa, että pöntöt heittivät pönttöä.

Vauhdikasta menoa pyykkipoikien keruussa

LAJI 2, Kuorma-auton veto

Sen verran livolaisilla on pattia käsivarsissa, että parin vuoden takaisen kahden tonnin painoiset sarvikuo-not vaihdettiin täksi vuodeksi vetokisaa varten ainakin kymmenen tonnia painaviin kuorma-autoihin. Hämmästyttävän kevyesti ja ketterästi kuorma-autot liikkuvat koulun nurkalta kohti laavua, kun livolaiset alkoi kiskoa oikein tosissaan. Tanner tömisi ja tärisi, kun kuorma-autot kolistelivat kohti maalia. Hävinneen joukkueen jäsenet epäilivät, että heidän kuorma-autossaan oli turbossa tai moottorissa vikaa. Tai ainakin käsijarru oli jätetty päälle. Tarkkasilmäiset näkivät savun nousevan hitaammin liikkuneen kuorma-auton konepellin alta.

LAJI 3, Pyykkipoikien kausi frisbeellä

Kun kasailin pyykkipoikia kasaan seuraavaa kisaa varten, niin joku varovasti kyseli, että mistähän pyykkipojat on hommattu. Kiertelemättä kerroin, että taitaa muutaman livolaisen pihamaan pyykkitelineellä odottaa yllätys. Itse kisassa kisailijat laittoivat näppärin sormin pyykkipoikia frisbeekiekon reunaan ja kiikuttivat niitä ripeäjalkaisesti seuraavalle. Toinen joukkue oli nopeampi ja otti voiton tässä lajissa. Hämmästykseni tällä kertaa katkeraa tappionmakuista kalkkia niellyt joukkue ei löytänyt mitään vikaa välineistä tai kentän muhкуроista tai takatuulen voimakkuudesta tai naapurijoukkueen suorituksesta tai kisapäällikön puolueellisuudesta. Tällainen tappion nieleminen ja hyväksyminen sellaisenaan ilman selityksiä on varsin poikkeavaa käyttäytymistä livolaiselle ihmisrodulle.

Hernepussin heitto alkamassa

LAJI 4, Hernepussien heitto sokkona

Livon koulun pihamaalla oli hassunnäköisiä hitsareita, kun kisailujen viimeinen laji alkoi. Jokainen kisailija laittoi vuorollaan tummennetut lasit päähän ja yritti heittää hernepusseja sokkona hula-vanteiden sisään. Jos tuolla alussa hämmästelin livolaisten makkaravainua, niin ei kyllä ole vikaa kuuloaistissakaan. Olen vuosien aikana muutaman kerran epäillyt livolaisten kuuloaistia kisailuohjeita antaessa. Yleensä livolaiset eivät kuule annettuja ohjeita. Tai jos kuulevatkin, niin eivät ajatuksella kuuntele. Ja jos jopa ajatuksella kuuntelevatkin, niin eivät tottele ja tekevät oman päänsä mukaan. Tässä heittokisassa saivat muut antaa ohjeita

sokkona heittäville hernepussin suuntaukseen. Tämän perusteella livolaisten kuulossa ei ole yhtään mi-
tään vikaa, sen verran tarkasti sokeat heittäjät ottivat huudoista vinkkiä. Tämä laji meni jokaisella um-
pisoikeudesta huolimatta aikamoisella onnistumisprosentilla.

Kisailujen jälkeen riennettiin makkaranpaistoon. Kolmannen syödyn makkaran jälkeen innokkaimmat
haaveilivat uutta makkaranpaistoa jo ensi viikolle. Sen verran me seurakunnan työntekijät pidetään
livolaisten keskivartaloliikaksista huolta, että vain kerran vuodessa seurakunnan puolesta makkarat tarjo-
taan. Eihän Livon väki taituisi kurkottelemaan kisailuissa enää käpyjä pönttöön tai nyppimään pyykki-
poikia maasta, jos makkaraa joka viikko mussutettaisiin.

Loppuun laulettiin ”Jäähvyäiset”-niminen laulu. Hitaimmat lauloivat vielä lauluntekijöiden nimiä, kun
käynnistimme Suvin kanssa auton ja valmistauduimme kotimatalle. Automatalla tuumailin hiljaa mie-
lessäni, että kyllähän nuo livolaiset ovat yhenlaista porukkaa.

Ystävällisin terveisin,

Väyrysen Marko seurakunnasta
(myös kuvat)

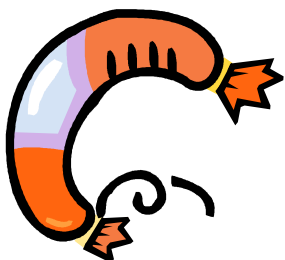
Nuotioillan perinteinen adjektiivitarina kokonaisuudessaan:

Hauska Marko ja liikkuvainen Šuvi olivat innoissaan, kun he olivat lähdössä opettavai-
seen nuotioiltaan Livolle. Parivaljakko starttasi lämpimän autonsa ja lähtivät ajamaan
kulkevia teitä kohti hopeista nuotioiltaapaikkaa. Matkalla hellä Šuvi kertoi leveitä juttu-
ja ja iloinen Marko kuunteli Šuvin jutustelua kokonaisena.

Loppujen lopuksi tulisen seurakunnan hituraiset työntekijät kaarsi-
vat autonsa nilikun nuotioiltaapaikan karmaisevaan pihaan. Ontuva
nuotioilta voisi alkaa! Šöpöt kyläläiset ja liukkaat lomalaiset ottivat
Šuvin ja Markon kuumasti vastaan. Marko ja Šuvi tervehtivät vih-
reästi kaikkia. Šuvi ja Marko kuulivat, että näillä seuduilla on kuu-
lemma herttaisia hilloja ja suloisia mustikoita.

Nuotioillan alussa lauleskeltiin surullisia lauluja ja kyläläiset hoilasivat sinisesti yhteis-
lauluja. Šynkän lauluhetken jälkeen oli keltaisten kisailujen vuoro. Šuvilla ja Markolla oli
tarjolla todella pippurisia kisailuita. Kisailujen jälkeen joku tokaisi, että ”Olipas nämä
pehmoisia lajeja!”

Mustan liikuntatuokion jälkeen oli vuorossa hölmöä makkaranpais-
toa. Tarjolla oli keltaista makkaraa, pöliää sinappia ja punasen ku-
kertavaa ketsuppia. Köyhä mehu oli nuotioiltaväen mieleen. Nuotioiltaväen joukosta kuului orimaista tarinaa luettaessa äkäistä
naureskelua. ”Tämä oli tosi vihainen tarina,” totesi nuotioiltaväki.

Šen pituinen se.

Mummin pienet kesäperhoset

Kuinkas muuten? – Kesälomaa ootettiin kovasti, mutta tänä kesänä niitä lomaviikkoja oli useampi. Äiti ja iskä oli kesän töissä, joten mummi ja pappa saivat saivat iloita meistä monta viikkoa.

Kyllä se ikävä yllätti monta kertaa – nyt kotiin päin, mutta onneksi selvittiin siitä. Koetimme keksiä, että millä se helpottais, joskus ei auttanut kyllä mikään muu kuin itku. Kivaa kyllä oli, ehdimme tehdä kyllä monet eri leikit ja jutut, mitä lomalla voi tehdä. Tämä kesä oli keppihevosten aikaa, kun pääsimme vauhtiin – oli yli kymmenen hevosta jo pilttuussa syömässä heinää ja muita herkkuja.

Pappa teki hienon oikean ”syömäpilttuun”, toisen saimme kotia Oulunsaloon mukaan, eihän siellä pihalla ole naapurin lapsilla pihalla kellään. Saimme oikein kunnon leikin sielläkin, kun lainasimme toisillekin heppoja. Mummi kyllä kertoikin, että yhteiset leikit on kivoja toisten kans, kun lainaa heppaa. Teimme yhdelle Veeralle synttärilahjaksi oikein hienon hevosen ja kortin, arvaatte, että oli iloinen. Livolla on niin kiva, kun on leikkikavereita, naapurin Kia ja Petra käy joskus. Pintamolla käymme Reeta-mummin mökillä kalassa ja saunomassa sekä uimassa.

Keppihevostallin omistajat Minja ja Milana

Tämä kesä oli surullinen, kun Urpo (mummin veli) sairastui ja on ollut aina Pintamolla meidän kans, sekä käynyt Livolla meidän luona, niin oli Urpoa ikävä, mutta toivottavasti Urpo paranee. Olemme iltarukouksissa muistaneet pyytää voimia Urpolle. Nyt kesän jälkeen alkaa taas koulu, Minjahan menee jo toiselle luokalle ja Milanan 5 -vuotisjuhlat on syyskuulla, vuoden päästä Milanakin on jo eskarissa.

Kerrottakoon vielä, et mummilassa on yksi kala suihkulähdealtaassa ja syksymmällä on tarkoitus viedä se takaisin uimaan – vaikka Minja kyllä käski ostaa akvaarion, että hoidetaan sitä kotona. Sen kalan nimi on Pärsky. Ostettiin kalalle oikeat ruuat, niin on kasvanut koko ajan. Nyt toivotamme hyvää syksyn odotusta ja kiitos Livon kioskin ihanista isoista tötteröistä, tulemme taas nauttimaan niistä ensi kesänä.

Rakkaudella,

Minja, Milana ja Mummi (kuva: Ulla Salmela)

Puuhakerho alkaa taas

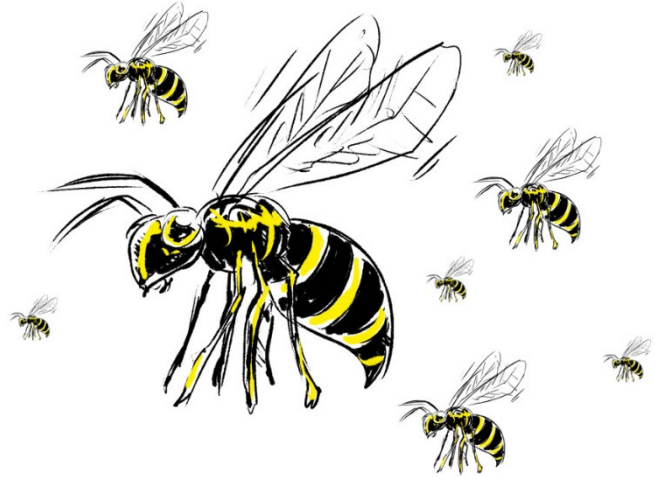
Seurakunnan puuhakerho alkaa viikolla 38.
Kokoonnumme joka torstai Livon koululle klo 17 - 18.30.
Kerhossa leikimme erilaisia leikkejä, askartelemme, ulkoilemme,
pelaamme pelejä ja joskus myös leivomme!
Kerho on tarkoitettu ala-asteikäisille ja se on ilmainen.
Vetäjinä toimivat Lotta Törmänen ja Aino Puhakka.

Lotta Törmänen

Autoilevat ampiaiset

Sattuipa tässä yksi päivä, kun rupesin autoa hieman värkkäämään, että ampiaisia rupesi pörräämään ympärillä useita kymmeniä yhtäkkiä. Selvisin siitä pois onneksi parilla pistoksella, ihme kyllä. Tuumailin aluksi, että varmaan pesä niillä jossakin siinä kentän laidassa, joten jatkoin puuhia, kun se parvi hävisi vähän ajan päästä.

Yllätyksekseni löysinkin sitten auton ilmastoinnista ja ilmansuodatinkotelosta ampiaispesän, tosin ne näytti olleen jo hieman hajalla tai jo jonkin aikaa sitten hylätyn. Siinä, kun ne putsasin pois ja vaihdoin pari osaa, päätin käynnistää auton ja kokeilla josko lähtis käyntiin, niin niitä alkoi sitten tunkea taas oikein urakalla esiin.

Jonkun aikaa ne siinä taas pörräsi, tosin näyttivät olevan jotenki humalassa, johtuneeko siitä, että pyörivät siinä moottorin ympärillä ja sattui bensapumpun letkussa olemaan pieni vuoto...

Siinä jotenki sain tehtyä remontin valmiiksi ampiaisten pörrätessä ympärillä, tosin ei enää niin paljoa, että niistä kovasti enää haittaa ollut, mutta en oikein osannut paikantaa niitten pesää tarkemmin; jostakin etupuskurin tienoilta niitä kyllä tuli koko ajan.

Samalle iltaa piti vielä käydä Kurenalla mutka, aattelin siinä, että jos se reissu karkottas ne ampiaiset pois. Ei varmaan ollut tarpeeksi vauhtia, kun Superista tullessa oli auton keulan ympärillä sen verran äkäistä parvea, että ei tahtonut autoon päästä. Voi ainakin sanoa että oli tehokas varkaudenestolaite...

Taisivat tosin saada tarpeeksi reissaamisesta, kun muutaman kerran käytin autoa liikkeellä, että kaikkosivat muutaman päivän sisään. Pesää ei tosin löytynyt vielääkään, liekö tehneet sinne jonnekin rakenteiden sisään sen sitten.

Jäljestäpäin tuli miettittyä, että joka paikkaan nekin pesii, vaikka auto oli paikallaan vain kymmenkunta päivää ja, että olisi se katsastumies ollut ihmeissään jos oisin suoraan katsastukseen mennä aluksi...

Jarkko Tarujärvi (myös kuva)

Livojokivarren kaavoitustilanne

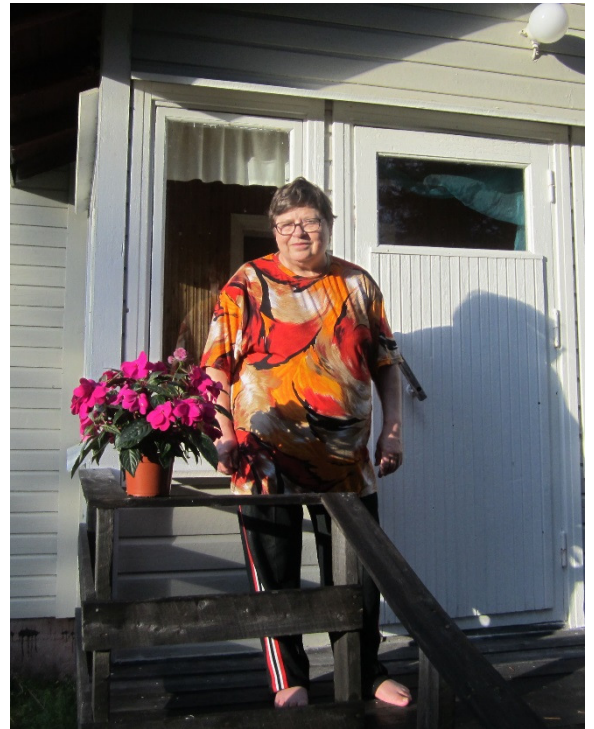
Livojokivarren kaavaehdotus saapuu alustavan arvion mukaan laatijaltaan syyskuun aikana, jonka jälkeen se asetettaisiin nähtäväksi. Mikäli asia menee alustavien suunnitelmien mukaan, lokakuussa pidettäisiin kaavoituksen esittelytilaisuus Livon koululla.

Kankaan Tuula –naapurimme muuttolintu

Keväisin, kun lumet alkaa sulaa ja toukokuu lähestyy loppuaan, alamme miettimään, että joko se Tuula kohta soittaa ja mikä päivä se on kun linja-autolta lähemme hakemaan. Tuntuu, että kesä alkaa juuri silloin, kun Kankaan ovet aukeaa. Mikä parasta – Tuulalla on aikaa puhua ja seurustella, ei ole koskaan kiire. Itsekin, kun jää lomalle ja jää aikaa seurusteluun – on tosi mukava kutsua Tuula saunaan ja iltapalalle tai mennä Kankaalle (joskus myös itselläkin on semmoinen tunne, että on niin hiljaista, kaipaa jutteluseuraa).

Tuula asuu Ruotsissa Järfvallen kunnassa, mutta onneksi Livo on säilynyt rakkaana kesänviettopaikkana. Toissa kesänä oli ”kesämökkiin” peltikaton laitto, jossa meni aikaa, kun uusivat koko katon talon puolelle. Viime kesä kului puolestaan maalauksen parissa. Piti hioa ja maalata, kyllä tuli kaunis kokonaisuus maalauksen jälkeen.

Nyt on siirrytty sisätiloihin – vinttiä on paneloitu ja sinne tulee kaksi kaunista huonetta. Mikke –Tuulan poika, käy melkein joka kesä lasten kanssa lomalla, niin sopii paremmin nukkumaan kunhan seuraavalla kerralla tulevat.

Kankaan Tuula ”mökkinsä” portailla

Tuulasta voi sanoa, että hän on kesänautiskelija, iltaisin sauna lämpiyttä, lukeminen on varmaan rakkain harrastus, siihen löytyy apua Livon kirjastosta ja meiltä tarvittaessa. Sienestys sekä marjastus ovat osa kesää myös, olemme joskus käyneet tuolla kauempana vatussa, tosin tälle kesälle ei ole vielä käyty.

Tuulan sisko Leila asuu Kielo-kodissa ja siellä Tuula käy säännöllisesti myös. Syksyn tullen itselläkin tulee haikko mieli, kun tietää, että kohta ovet taas sulkeutuu...

Täytyy sanoa, että on aina ikävä, kun Tuula lähtee ja iltaisin ei näy valoja. Jäämme odottamaan aina uutta kesää ja Tuulaa. Toivotamme hyvää vointia ja, että pääsemme talven yli seuraavaan kesään odottamaan muuttolintujen tuloa.

Ulla (myös kuva)

Kylätalkkarit Aimo Illikainen ja Aaro Niemi

Livokkaan kylätalkkaripalvelua on vielä saatavilla marraskuun loppuun saakka. Kylätalkkarimme ovat siis vielä kolmisen kuukautta käytettävissä esim. halkohommiin, ruohonleikkuuseen tai metsätöihin. Yksityisiltä jäävänä ”vapaa-aikana” talkkarit ahertavat Livokkaan töissä rantojen ja myöhemmin syksyllä Ruostehovin seudun raivaustöissä. Mikäli tarvitse kylätalkkarin palveluksia, ota yhteyttä Koululle; tule käymään tai soitttele numeroon 050 – 5520 280, niin tarkistetaan milloin talkkareiden kalenterissa on vapaata.

Kylätalkkarihinnasto on seuraavanlainen:

- 8 €/h
- mikäli käytetään työntekijän tai Livokkaan koneita 9 €/h (työntilaajan tulee hankkia myös bensat ja öljyt)

Niehkan päiväkirjasta 2013

Onhan tämä ollut melkoinen vuosi; paljon iloja ja kurjia juttujakin on sattunut.

Niehka Syötteen huipulla

Talvi meni tosi mukavasti, kun saimme kirmailla ilman hihnoja syrjäisillä metsäteillä. Kyllä me mentiin lujaa. Zorrostakin on tullut tosi iloinen poika, juoksee, hyppii ja leikkii aivan kuin minäkin. Ei se onneksi enää kaipaa ja sure entistä emäntäänsä. Käveltiin myös Iijokea pitkin monet, monet kerrat. Siellä minä en saanut olla irrallaan, Zorro sai ja sekös minua harmitti. Selitykseksi sain sen, että minä kuulemma lähdin pitkin kyllä, jos minut päästää ihmisten ilmoilla hihnasta pois. Mistä kummasta tuollaista juttua keksitään?

Sitten tuli kevät, lumet sulivat pois ja Lahjan mielestä se oli tosi työlästä. Miksihän? No siksi, että minun ja Zorron karvoihin kertyi vesisadekelillä kuraa, hiekkaa ja kaikkea mahdollista. Aina lenkittä kotiin tultuamme meidät vietiin suoraan suihkuun. Ja kun emäntämme väsyi siihen hommaan, se meni ja tilasi meille kurapuvut! Vähänkö hävetti, kun ne puettiin meille päälle, kun lähdimme sadekelillä ulos. Ja kaikenlisäksi emäntämme vielä otti kuvia meistä ja lähetti kavereilleen, että hekin näkevät meidät, tekstiiliurheilijat. No, äkkiä niihin tottui, ei ne vauhtia hidasta ollenkaan ja pääasia, että Lahjan ei tarvitse meitä kuurata joka kuralenkin jälkeen.

Toukokuussa menimme Emma koiran kanssa metsään juoksemaan ja siellä tapahtui jotain kamalaa. Juoksin siellä soratiellä ja tien laidalla liikkui jotain. Minä uteliaana tyttönä menin katsomaan ja näin sellaisen luikertelevan otuksen. Tutkin sitä vähän lähempää ja sekös puri minua kirsuun ja etujalan kainaloon. Lahja hätääntyi, kun näki veripilkut kirsuni päällä. Hän soitti siltä seisomalta eläinlääkärille ja onneksi hän lupasi tulla puolentunnin sisällä vastaanotolle. Me menimme sinne. Minulla tuli jo siinä odottaessa tosi huono olo, naama turposi pahasti ja olin niin kipeä, että huusin, kun minuun koskettiin. Lääkäri laittoi minulle tiputuksen muutamaksi tunniksi ja pisti kipulääkettä, että en olisi niin kipeä.

*”...Kuono turposi
möykyksi muodottomaksi
surkea oli kōkō koiran olo
jalatkin näyttivät pettävän alla.
Eläinlääkärille pian.
Siunattu asia, että on noita ihmelääkkeitä
ja eläinlääkäri ennen kaikkea.
Joka hätään on apu saatu,
oli yö tai päivä,
arki tai pyhä.
Vähäsen sentään
koiransydän säpsähtää
kun tohtorin äänen kuulee.
Eihän ne piikit niin mukavia –
vaan hyvät sillä on kädet.”*

Olin minä viikon ajan tosi sairas tyttö. En jaksanut muuta kuin makoilla vaan. Zorro yritti aina välillä hoitaa minua, tuli viereeni ja nuoli hellästi kuonoani. Zorro on herkkä ja huolehtivainen poika, sellaisesta minä tykkään. Piti minun käydä vielä toisen kerran lääkärissä hoidettavana, kun olin niin kipeä ja sairas.

Varokaa kyykäärmeitä, ne ovat tosi vaarallisia! Lahja sanoi, ettei enää koskaan päästä minua sulanmaan aikana missään irti, etten vaan mene käärmeitä tutkimaan. Tuo kun oli jo toinen kerta, että kyy puri minua. Sen neuvon annan kaikille koirille, että jos kyy puree, niin kiireesti heti lääkäriin. Älkää jääkö seuraamaan ja odottamaan kotona, että tuletteko sairaaksi. Lääkäri on sanonut, että silloin pitää päästä nopeasti tiputukseen, ei mitään kyytabletteja kotihoitona. Yksi ihana koiruli kuoli Yli-Livolla nyt kesällä kyyn puremaan. Uskokaa minua: kiireesti heti lääkäriin tiputukseen, jos kyy puree!

Niehka järvessä

Helteiden aikana minä ruukaan aina kahlata torpostella joessa tai järvessä, se viilentää mukavasti. Arvatkaapa mitä, Zorroa inhottaa, jos kastuu. Se yrittää urkkia rannalta, että voisi juoda vettä. Minun mielestäni Zorro on vähän hienohelma, kun ei halua kastella itseään. Ihanahan se vaan on, että turkki kastuu, niin ei ole sitten niin kuuma. Muutaman kerran Lahja on saanut houkuteltua namin avulla Zorron veteen seisomaan.

*"Laineiden liike ja liplatus
kiehtoi koiraa.
Keski kesän laiskassa autuudessa
se makasi laiturilla
raotellen silmiään
silloin tällöin:
Yhä oli liikkeellä vesi
aina vain loiski ja liplatti laine.
Miten jaksaneekin
näin lämpimällä,
se mietti
venytellen itseään
antaen auringon ja tuulenvirrin
hoitaa päivän työt."*

Agilitykoira Zorro ja Lahja

Olemme me Zorron kanssa oltu koulussakin. Zorro kävi agility kurssin, minä olen käynyt sen jo aiemmin. Hyvin näytti Zorrokin osaavan, hyppäsi komeasti esteet ja uskalsi mennä putket ja pussit. Puomilla kävellessä sille tuli aina yks kaks korkeanpaikan kammo, kun huomasi, että hui miten korkealla on. Ei sentään pudonnut sieltä, vaikka muutaman kerran näytti siltä, että nyt se sieltä rymähtää maahan.

Toinen kurssi oli rallytoko kurssi ja se oli tosi kivaa. Osasimme Zorron kanssa tehdä kaikki temput ja tehtävät. Opettaja kuului sanovan Zorrolle, että se on tosi taitava poika. Minulle se sanoi, että olen innokas koululainen. Niinhän minä olen, mukavaa on tehdä temppuja ja saada namia palkaksi.

Niin, kävihän se Zorro mätsärissäkin komeilemassa. Minun mielestäni Zorro oli kaikista kaunein ja komein, sanokoot tuomarit mitä tahansa.

*"Kuitenkin kaikitenkin
yhtä rakas se on aina, aina,
nauhojen kanssa tai nauhoitta.
Ja se tietää sen."*

Retkillä on käyty Emma koiran ja emäntänsä kanssa. Kävimme kävelemässä Kellarilammelta Lauttalamelle ja minulla oli ihan oma reppu selässäni. Se ostettiin vain minua varten, Zorrolla ei ole reppua, kun se ei ole niin erähenkinen kuin minä. Minä kannoin eväitä repussani, ei se kulkua hidastanut ollenkaan. Emmalla oli ihan samanlainen reppu myös.

Sitten kävimme Kipinän kuohuja katsomassa ja paistoin sielläkin makkaraa laavulla. Onko mitään ihanampaa kuin saada makkaraa? Kyllä siitä tulee niin hyvä tuoksu nenään, kun makkarat alkaa tirisemään. Sitten vaan yhdessä niitä syödään, nam nam.

Käytiin me Syötteelläkin, käveltiin luontokeskuksesta Annintuvalle makkaraa paistamaan. Siellä sattui vaan aikamoinen härdelli päälle, kun siellä oli samaan aikaan joku ihme pyöräilykilpailu. Ihmiset ajoivat polkupyörillä pitkin metsäpolkuja ja niitä piti väistellä koko ajan.

Ja sitten viimeisenä retkikohteena oli Livo ja Vitikon laavu. Päivä oli harmaa, mutta retki oli tosi kiva, paras kaikista. Suot olivat niin märkiä, että vesi nousi melkein pitkospuille. Saimme Emman ja Zorron kanssa juosta pitkospuita pitkin ilman hihnaa. Se oli kuulemma turvallista, kun emme olisi pystyneet niin märillä soilla lähtemään minnekkään, piti pysytellä pitkospuilla. Mutta pystyi sitä niitä pitkin menemään tuhatta ja sataa edestakaisin, niitä oli niin pitkästi. Voi että se oli kivaa! Olihan siellä yksi hauska juttukin, kiipesimme Emman kanssa lintutorniin ja Zorro jäi huutamaan alaportaalalle, että tulla apuun, kun hän ei uskalla nousta portaita. Iso poika ja mukamas pelkäsi niitä. Eihän me sitä osattu auttaa, niin se olikin sitten noussut puoleen väliin ja siinä se sitten huusi, että pelottaa, kun on niin korkealla. Ja ei osannut mennä takaisin alas. Lahjan piti se opastaa siitä takaisin maahan. Ei siitä Zorrosta ole lintubongariksi.

Niehka, Zorro ja Emma Vitikon laavulla

Laavulla sitten laitettiin tuli nuotioon ja paistettiin makkaraa. Kyllä oli hyvää! Välillä kävimme Emman kanssa ottamassa mutakylpyjä suon silmäkkeessä. Suosittelen sitä muillekin, se antaa kivan tuoksun turkkiin. Lahja sanoi, että haisin ihan suopursuille ja vei minut kotona suihkuun. Ei se kyllä ymmärrä hyvän päälle mitään.

Auttakaa, en minä pääse sinne!

Vitikosta lähtiessämme menimme vielä Livon koululle. Ihmisemme kävivät kirpparilla penkomassa ja löytyihän sieltä jotain ostettavaa... Meillä on nyt auton penkillä punainen matto.

Pääsimme mekin sitten koulun tienoota katselemaan ja sieltähän löytyi lammaskavereita. Sanoin Zorrolle, että sinä olet rodultasi lammaskoira, niin yritäppä nyt hoitaa niitä. Kyllä se Zorro sitten osasi olla niitten kanssa. Minä tapani mukaan annoin pusuja lampaille. Ne olivatkin kivoja lampaita, eivät pelänneet ollenkaan.

Kylillä kävellessä poikkeamme välillä sellaisen tosi ison tiilitalon luo, siellä näemme aina ystäväämme Minnaa, kun hän tulee ulos moikkaamaan meitä. Hän on joskus lähtenyt meidän kanssa lenkille. Minna joskus sanoo Zorrolle, että hänen sydämelle colliet on erityisen rakkaita. Minä tyttö sitten olen vähän kateellinen ja puskeudun Minnan syliin ja annan pusuja poskelle, niin sanoo hän sitten aina, että minäkin olen tosi ihana. Ai, että se lämmittää pienen koiratyön sydäntä 😊 Tänään kuulin, kun Lahja kertoi jollekin, että sen pitää mennä jalka-

leikkaukseen syyskuussa ja sitten kuulemmas on 6 vkoa hyvin vaikeaa kävellä. Huolestuttaa vähän, että miten me sitten Zorron kanssa pääsemme lenkille? Kun eihän me kahdestaan voida minnekkään lähteä. No, toivotaan, että ne viikot menisivät nopeasti ohi ja pääsemme sitten taas tassuttelemaan, nuuskuttelemaan ja syysluontoa katselemaan.

*"On aika sinisten mustikoiden
punaisten puolukoiden.
Sinisten muistojen,
lämpimän punaisten,
elämän väristen"*

Katsellaanpa taas jatkossa, että mitä kuuluu ja tapahtuu.

Kirjoitteli,

**lapinkoira Niehka
tarinassa mukana collie Zorro
ja Lahja (myös kuvat)**

(Runot Seijä Mäen runokirjasta On kotona koira tai kaksi)

Maisemanhoitoa Livolla – tiedustelu tulevaisuutta varten

Livokkaan hallituksessa olemme käsitelleet maisemanhoitoasiaa. Nykyään yhdistyksillä on mahdollisuus hakea maatalouden ympäristötuen erityistukena olevaa tukea luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistämiseksi. Tuen hakuaika on vuosittain 30.4. mennessä, mikäli rahoitusta on jaettavissa.

Tukea saa omistamilleen tai vuokraamilleen aloille, jotka hoidetaan raivaamalla tai laiduntamalla. Koululla on ollut jo useana kesänä lampaita, mutta esiin on noussut ajatus aidata laajempi alue ehkä kylän jokirantaan rajoittuen siten, että maisema jokivarressa aukenisi nykyisestä. Livokkaalla, kun ei omia maita juuri ole, niin kyseeseen tulee siis 5- tai 10-vuotiset vuokrasopimukset alueelle tai alueille, joilla maisemanhoitoa toivotaan. Tuen tarkoitus on korvata yhdistykselle maisemanhoidosta aiheutuneet kulut.

Tämän kirjoituksen tarkoituksena on olla alustava tiedustelu kylän maanomistajille halukkuudesta vuokrata maa-alueita Livokkaalle maisemanhoitotarkoituksessa. Livokas ry ottaisi suunnitelmien laatimisesta, tukien hakemisesta ja niiden ehdoissa pysymisestä, aitaamisesta ja raivaamisesta kokonaisvastuun.

Olkaa rohkeasti yhteydessä Livokas ry:n hallituksen jäseniin, mikäli kiinnostuitte asiasta. Toimittakaa kartat niistä alueista, jotka haluaisitte vuokrata maisemanhoitotarkoituksessa Livokkaalle. Samoin otetaan vastaan toivomuksia siitä, haluaisitteko niitä hoidettavan laiduntamalla vai raivauksin.

Hakemuksia pitäisi alkaa valmistelemaan ensi vuoden alussa, joten tässä on sopivasti aikaa tuumia ja harkita asiaa.

Näin kaunista jälkeä kesälampaat ovat saaneet aikaan Koulun rannassa

Anni-Inkeri Törmänen

Kesäpäivä Käkelässä

Talven myötä olette varmaan kaikki huomanneet, että Käkelään on ollut tie aurattu useammin ja tuntuu kuin talo olisi alkanut hiljalleen elää ”uutta elämää”. Itse näin lähinaapurina on tuntunut hyvälle huomata, että pientä pintaremonttia on tehty ja asukkaat ovat nauttineet yhtä paljon. Livolaiset ei raski jättää kotitaloja tyhjilleen, se on aina huomattu – täällä on niin pitkät sukujuuret ja omat tarinat tallella. Tarjan ja Anteron kanssa on tullut tutuiksi heidän muuttaessaan Kurenalle asumaan. On aina mukava huomata, että kun eläkepäiviä aletaan viettää – niin se kotiseutu vetää puoleensa. Käkelän pihapiiri on niin kaunis, seesteinen ja rauhallinen.

Tänä kesänä oli ilo saada kutsu viettämään kesäpäivää siis tupaantuliaisia ja samalla juhlistamaan teidän 40-vuotishääpäivää. On niin mukava nähdä mikä onni ja rakkaus on säilynyt vuosikymmentenne ajan. Se on todella harmoonista, kaunista ja toista kunnioittavaa vielä nytkin. Sukua ja livolaisia oli tullut pihapiiri täyteen. Aloitimme ruokailulla. Pöytään oli katettu kahdenlaiset keitot li-sukkeineen ja kahvit oli täytekakkuineen ihanat. Saimme seurustella ja muistella kaikkia entisiä mukavia aikoja yhdessä. Itsekin Pintamolta muuttaneena kokee kuuluvansa livolaisiin. Olen äärettömästi nauttinut täällä asuessani ja tutustut- tuani teihin, kun on tullut se yhteenkuuluvaisuuden tunne.

Kokon Antero ja Tarja

Tarjan ja Anteron alkaessa kunnostaa Käkelää on ainakin pirtti uusiutunut. Se olikin niin kauniisti sisustettu. Entiset arvokkaat huonekalut uuden maalin saadessa pintaan näyttivät kauniilta. Tässä kesän mittaan olen myös pannut merkille, että ei taida monta päivää jäädä väliin, että ette kävisi Livolla mutkaa tai yön seutua viettämässä. Se tuntuu mukavalle.

Tarjaa ja Anteroa oli juhlistamassa juhlaväkeä melkoisesti

*”Päivänlasku kulta
vielä iltahetken,
kajastaen tulta,
suuren rakkauden”*

Kiitämme vielä tästä yhteisestä päivästä ja Toivotamme Onnen ja Ilon hetkiä Teille elämän matkan varrelle, kaikkien mukana olleiden puolesta,

Ulla

Koko kansan hemmottelupäivä Livon koululla

Maa- ja kotitalous naiset järjestivät koko kansan hemmottelupäivän Livon koululle lauantaina 6.7. Päivä oli aurinkoinen ja lämmin. Aloitimme päivän valmistelun edellisenä iltana, ja jatkettiin lauantaina aamuna. Vatsan hemmotteluun tarjoilimme ruokailu- ja kahvittelemahdollisuuden, Livokkaan kioski ja kirpputori tuotteiden myynnin lisäksi.

Tarjolla päivän tapahtumassa oli hieroja, kampaaja, jalkahoitajan ja kosmetologipalveluita, joihin asiakkailla oli mahdollisuus itse varata aikoja etukäteen. Livolaisina hoitoina olivat Hoitola Solivo Sonja Törmänen ja Ritun hius Ritva Murtovaara. Hoitola Solivo teki päivän aikana asiakashierontoja. Ritun hius hiustenleikkuita ja antoi hiustenhoito-ohjeita sekä hänellä oli mukanaan kampaamotuotteita myynnissä.

Kurenalta Kosmetologi Senja Latvala antoi pienimuotoisia kasvohoitoja sekä ripsien ja kulmien värjäyksiä. StressiPisteen Pirjo Leino ja Sirkka Määttä puolestaan tekivät jalkahoitoja asiakkaille.

Tuote-esittelijöinä oli paikalla Tupperware-edustaja Maritta Rydenfelt Kempeleestä, miehensä Harrin kanssa, joka edusti saksalaista kansainvälisesti palkittua ProAqua puhdistujärjestelmää. Puhoslainen Helinä Koski edusti PXC-alusasuja ja etelä-amerikkalaisten artesaanien valmistamia Divina Katalina-koruja. Lapsia emme myöskään unohtaneet, heille järjestämämme onginta oli suosittua.

Runsaat arpajaispalkinnot olivat pudasjärveläisten yritysten lahjoittamia, kiitos kaikille lahjoittaneille yrityksille. Onnea palkintojen voittajille. Tuotto meni maa- ja kotitalousnaisten toiminnan tukemiseen.

Hemmottelupäivä oli asiakkaiden, sekä hoitoja antaneiden ja edustajien mielestä mukava. Toivomus oli että tällaisia tapahtumia tulisi jatkossakin järjestää.

Tarja

Kilpisjärvellä

Me tultiin Kilpisjärvelle. Neljän aikoihin. Mää söin makkarapottuja. Ja Mummo ja Pappa söi poronkäritystä. Me käytiin kaupassa ja saatiin 10 talo. Seuraavana päivänä me käytiin saanatunturin puolessavälissä, ja myös käytiin Norjassa ja syötiin siellä.

Siellä oli vuoria rotkoja ja puroja. Tuntureissa oli vielä lunta ja kun me tultiin oli jäät Kilpisjärvessä mutta ei siellä enää oo.

Sitte siellä mökissä oli kaks makkarii ja olkkari, minikeittiö ja sauna, suihku ja vessa. Mää nukkuin Mummon vieressä. Käytiin myös Norjassa ja Ruotsissa ja siinä oli meijän reissu.

Essi Maria Niskala 8v.

Livon SUPERPÄIVÄ la 15.6.2013

Livon koulun oppilaat ovat ottaneet tavakseen tavata toisiaan yhteisessä tilaisuudessa Livon koululla kymmenen vuoden välein. Tänä vuonna oli kolmannen tapaamisen aika ja neljäs pidetään vuonna 2023, jos dementia ei sitä ennen valloita jokaista.

Tämän suuren juhlan järjestämistä suunnitellessa ajateltiin, että tänä kesänä vähät viikonloput käyvät vähiin, jos jokainen Livolla jo perinteiseksi tullut kesätapahtuma toteutetaan omina viikonloppuina. Siksi päätettiin yhdistää oppilaiden tapaamiseen karhunveistoviikko, lentopallon kyläsarja ja pöllinheiton SM-kilpailut. Tämän kesän jännittävänä uutuuksena oli myös Koivulan Markon ideoima Livon kesämies – kilpailu.

Lentopalloilijat aloittivat päivänsä ensimmäisenä. Ilmassa oli sateenuhkaa, jonka johdosta miesten joukkueet jänistivät liikuntahallille. Naiset pelasivat urhoollisesti Livolla, ja vasta palkintojenjaossa oli mahdollisuus kastua kunnolla. Ja tähän on ollut perinteistä jo aiempinakin vuosina, jolloin on muu päivä saatu helteessä urheilla.

Livon kesämies –kilpailu aloitettiin seuraavaksi. Lajeina oli niin voimia ja erityisesti ruoansulatuskanavan kestävyttä koettelevia lajeja, että kilpailutaumat eri osakilpailujen väleillä tulivat varmasti tarpeeseen. Huumori hersyi niin kilpailijoilla kuin kilpailun seuraajilla. Välillä meinasi vähän hirvittääkin lajien terveyskäsitteet. Kaikki selvisivät kuitenkin ilmeisesti ilman suurempia sivuvaikutuksia.

Livon koulun entisiä oppilaita monelta eri vuosikymmeneltä sanomassa muikkua... (kuva: Marko Ojala)

Livon koulun oppilaiden tapaamisen pääjuhla alkoi klo 12. Alpo Turpeinen johdatteli oppilaat muistelemaan kouluaikojaan. Auttolan Olli, Anna-Kaisa ja Vilja-Elina virkistivät juhlaa musiikin voimin. Juhlapuheen piti maaherra Eino Siuruainen. Koululaitoksen tuoma sivistys pienelle Suomen kansalle on ollut avainasemassa maamme hyvinvoinnin rakentamisessa. Jokaisella kansalaisella on vastuunsa hyvinvoinnin ylläpidossa ja kehittämisessä. Tämä tahtoo nykyäänä jäädä turhaan taka-alalle.

Juhlassa omia kouluaikojaan muistelivat Perttulan lapset Airi ja Aaro. Oppilaita heidän aikanaan oli paljon. Kuria piti pitää ja noudattaa, jotta työskentelyrauha luokissa säilyi. Koulukiusaamista ilmeni jo tuo-

hon aikaan. Toisaalta aivan tutulta kuulostivat heidän kokemuksensa, joten ei koulumaailma kovin paljoa ole kuitenkaan muuttunut näiden vuosikymmenten aikana.

Juhlahahvien jälkeen päästiin seuraamaan pölinheiton SM-kilpailuita. Edellisvuosien konkarit olivat vieläkin vedossa, liekö ihan reenanneet, kun pärjäivät taas niin mainiosti. Tätä lajia kannattaisi alkaa nuorempienkin jo harjoitella, jottei perinne pääse katkeamaan motojen jyllätessä harvennushakkuutyömailla.

Karhunveistäjät olivat veistäneet jo ennen tätä lauantaita pari päivää ja vielä superpäivänäkin riitti töitä. Ihan juhlien päätökseksikin oli vielä jäljellä taidokkaasti veistettyjä pieniä karhuja kotiin tai tuliaisiksi vietäväksi.

Anni-Inkeri

Naisten lentopalloa Livon kyläpäivillä

Lentopallon kyläsarjan pelit siirrettiin pelattavaksi jo alkukesään.

Aamun sateesta huolimatta paikalle saapui viisi naisjoukkuetta, mutta miehet loistivat poissaolollaan. Joukkueita oli tullut Pärjänsuolta aina Kiiminkiä ja Oulua myöten. Naiset pelasivat ensinnä kaikki kaikkia vastaan ja välierät sekä lopuksi mitalipelit.

Taas kerran näki kuinka naisilla toimii yhteistyö, kun Pallomuoreilta puuttui ensimmäisestä pelistä peräti kaksi pelajaa, niin vapaavuoroisesta joukosta tuli tilalle pelaajia, miehillä moinen ei onnistu. Toiseen peliin kerkesi myös Huotari Annekin paikalle moottoripyörällään, vaikka aamu olikin niin kiireinen, että aamukahvikin tuli juotua vasta Livolla.

Naisten iloista peliä sateen pelosta huolimatta

Nauru raikasi, kun naiset ottivat yhteen verkkovälissä, mutta ei yhtään riitapuhetta koko päivänä kuulunut, vaan jos tuomari ei nähnyt jotain, niin porukalla sovittiin asiat. Pelit saatiin pelata puolipilvisessä säässä ja mitalipeleissä lopuksi olivat tutut kasvot, vaikka nimet eivät sanonetkaan mitään. Pärjänsuon Kakarat jätettiin viidenneksi.

Pronssimitalista piti pelata kolme erää ennen kuin Lilliputit saivat Naiset -joukkueesta voiton. Kultapelissä olivat vastakkain Leenut ja Pallomuorit. Tällä kertaa Leenut olivat vahvempia vieden pelin selvästi 2-0. Sadekin saapui, kun mitalien jako oli alkamassa. Kultaa vei Leenut, hopeaa Pallomuorit ja pronssia Lilliputit. Neljäs oli Naiset ja peränpitäjänä Kakarat.

Täytyy sanoa, että kyllä ne naiset vain osaavat hoidella asiansa hyvin, pitivät hyvän ja hauskan turnauksen, meillä miehillä pitäisi useammin ottaa mallia heistä.

Kape (kuva Marko Ojala)

Janne Laakkosesta Livon KESÄMIES 2013

Ari Puhakka ja Marko Koivula vetämässä Livon Kesä-

osallistua. Pientä uhkailua, lahjontaa ja kiristystä käyttäen sain houkuteltua Laakkosen Jannen ja Livon oman tähtireportterin Kokko Timpan mukaan kisaan. Nyt oli vain yksi paikka jäljellä ja olimme jo aloittamassa kisaan kun Marjaana Kela ilmoittautui mukaan kisaan, kyllähän minä yhdestä miehestä näin kisassa käyn, hän lausui ja katsoimme Arin kanssa toisiamme ja päätimme hyväksyä Marjaana kisaan mukaan. Kilpailijoille ilmoitettiin, että kisassa olisi kuusi eri lajia.

Ensimmäisenä kisana oli grillivartaan teko. Tehtävänä oli erilaisista symboleista valita oikeat tarvikkeet grillivartaaseen. Kilpailija, joka ehti nopeimmin tehdä vartaan oikein sai maksimipisteet eli yhdeksän pistettä, seuraavaksi nopein sai seitsemän pistettä ja siitä eteenpäin aina pisteen vähemmän ja kahdeksas sai vielä yhden pisteen. Grillivartaaseen piti saada kukkakaali, parsakaali, tuorekurkku, tomaatti ja nakki vartaaseen oikeassa järjestyksessä. Symboleja oli kaikkiaan kymmenen ja osa oli hyvin samanlaisia ja kilpailijoiden piti olla hyvin tarkkana että kaikki olisivat oikeassa paikassa. Vartaan teki nopeimmin Laakkosen Janne ja Juntin Paavo oli toiseksi nopein tässä tarkkuutta vaativassa tehtävässä.

Toisena tehtävänä oli Saunaveden kanto eli Kilpailijan tulee täyttää pöydällä oleva sankko saavista keräämällä vedellä, sankkoa ei saa siirtää. Sangon vieressä on käsien lisäksi sallittuja apuvälineitä.

Ensimmäisenä olivat vuorossa kisaan johtavat Janne Laakkonen ja Paavo Juntti. Poikien aika oli vajaa viisi minuuttia kummallakin. Sitten oli vuorossa Kokon Timppa ja Kelan Marjaana. Timo ja Marjaana olivat sopineet keskenään että he kantavat saavin pöydän viereen ja siitä täyttävät sangot. Marjaana näytti että on sitä vettä kannettu ennenkin ja voitti koko osakilpailun ajalla 1,06, toiseksi tuli Leo Lopakka ajalla 1,20.

Kolmas kislaji oli kottikärryjen kuljetus. Mökillähän tarvitsee aina karräta jotakin paikasta toiseen ja siksi tämä laji oli otettu mukaan kesämieskisaan. Kilpailijan tuli kiertää keinu kottikärryjä ja siinä olevaa painoa mukanaan kuljettaen. Nopeus ratkaisee. Painon tulee pysyä koko ajan kärryissä. Kisa oli erittäin tiukka sekuntikamppailu ja voiton vei Juntin Paavo 14 sekunnin suorituksella ja toiseksi tuli Laakkosen Janne ja kolmanneksi Kokko Timppa. Kolmen lajin jälkeen tilanne oli tiukka: 1. Janne Laakkonen 18 pistettä, 2. Paavo Juntti 17 pistettä ja kolmantena Timo Kokko 16 pistettä ja neljäntenä Marjaana Kela 15 pistettä.

Neljännän lajin ohjeet kuuluivat seuraavasti: kilpailijan tulee juoda pöydällä oleva 1 litran jäävesi mahdollisimman nopeasti. Apuvälineenä on lasi, mutta sen käyttö ei ole pakollista, nopeus ratkaisee. Ensimmäisenä

mäisenä ottivat kisan Paavo ja Janne, Janne kellotti hurjan ajan: puoli minuuttia ja Paavolla meni aikaa minuutti ja 13 sekuntia. Toisena kisailivat Marjaana ja Timppa. Timppa veti uskomattoman ajan 28 sekuntia ja Marjaana joi oman juomansa neljä minuuttia hitaammin. jäävesi oli todellakin jäävettä, koska astia oli täynnä jääpaloja, jotka siivilöitiin pois ennen veden kaatamista pienempään kannuun.

Tässä vaiheessa pidettiin tauko ja juhlittiin Livon juhla koulun salissa.

Juhlan päätyttyä jatkettiin kisa. Kisa on ollut koko ajan tiukkaa mutta rehellistä ja kilpailijat ovat kannustaneet toisiaan ihan vilpittömästi ja rehdisti. Aikaisemmin oli juotu, niin nyt oli syönnin aika. Tehtävänä oli syödä mahdollisimman nopeasti neljä hiillosmakkaraa. Tarkennan vielä että kaksi niistä oli minun paistamaani ja varmasti kuumia ja kaksi olikin sitten kylmiä hiillosmakkaraita. Kisan aloittivat kisa tasapisteissä johtavat Janne Laakkonen ja Timo Kokko. Nyt nähtiin selvä ero mikä on kokemuksessa ja nuoruudessa. Kokko Timppa pisteli neljä makkaraa reilusti alle kolmen minuutin ja juniori –Janne pureskeli makkaraita yli neljän minuutin ajan. Heidän väliin tuli Paavo Juntti 3,04 ajallaan. Marjaana nautiskeli makkaroida koko rahan edestä ja hän käytti aikaa makkaroiden syönnin vajaan yhdeksän minuuttia. Tässä vaiheessa oli kisan johtoon mennyt Kokko Timppa ja hänellä oli kolmen pisteen etumatka Janneen ja neljän pisteen etumatka Paavoon.

Sitten tulikin viimeinen laji eli vihreiden pepperonien syönni. Jokaiselle kilpailijalle annettiin kymmenen vihreää pepperonia syötäväksi. Kisa aloitettiin niinpäin että viimeisenä kisassa olleet aloittivat ja lopussa oli kisa johtava kaksikko eli Janne ja Timppa. Kisa oli vahvasti menossa Timolle olihan hänellä reilu kolmen pisteen johto. Toiseksi viimeisessä parissa Leo Lopakka teki huikean ajan: 48 sekuntia ja Paavokin pääsi alle minuutin - 59 sekunnin ajalla. Nyt oli sitten finalistien vuoro: Janne ja Timppa kätelivät reilusti ennen kisan aloittamista. Kisa alkoi ja pepperonit hävisivät yksi kerrallaan kilpailijoiden suihin, taisipa Janne syödä parikin kerralla ja siinä se sitten oli: lautanen on tyhjä ja Arin kello näytti aikaa 43 sekuntia ja ylivoimainen voitto tässä osakilpailussa. Timo taisteli viimeisten vihannesten kanssa ja sai ne syötyä ajassa 54 sekuntia.

Timo Kokon ja Livon Kesämies 2013 Janne Laakkosen tvvlinäyte makkaransyönnissä

Janne kuroi sen uskomattomalta tuntuvan kolmen pisteen eron kiinni.

Pisteet laskettiin yhteen ja Jannella ja Timolla oli yhtä monta pistettä. Sitten katsottiin voittojen määrä, nekin oli samat: kaksi osakilpailu voittoa. Tässä vaiheessa katsottiin seuraavat sijoitukset ja ne olivat Jannella paremmat, joten VUODEN 2013 LIVON KESÄMIES on vielä lähes ”juniori-ikäinen” Janne Laakkonen. Voittajana Janne sai itselleen Koivulan Kuppi- nimisen kiertopalkinnon vuodeksi kirjahyllynsä.

Kiitokset osallistujille, oli oikein mukavaa pitää kisa kanssanne ja kiitoksia järjestelyissä apuna toimineilla Arille ja Ojalan Markolle, joka piti huolen että minulla oli mikrofoni kunnossa ja äänet kuuluivat kisa-alueelle ja sen ulkopuolellekin.

Syysterveisin ,

Koivula Marko
Mannilasta kotoisin
(kuvat: Marko Ojala)

Livon kesämies 2013 tulokset

	Grillivartaan teko	pisteet	Veden kanto	pisteet	Kottikärryn kuljetus	pisteet	nesteen juonti	pisteet
Janne Laakkonen	0,31	9	4,42	2	0,15	7	0,30	7
Paavo Juntti	0,43	7	4,48	1	0,14	9	1,13	6
Timo Kokko	1,18	6	1,49	4	0,16	6	0,28	9
Marjaana Kela	1,32	5	1,06	9	0,32	1	4,26	1
Pertti Perttu	2,10	4	1,32	6	0,19	4	2,11	3
Kalevi Kela	2,46	3	1,43	5	0,22	2	2,55	2
Leo Lopakka	3,12	2	1,20	7	0,20	3	1,29	5
Aaro Perttu	6,15	1	2,47	3	0,18	5	1,43	4

	makkaroiden syönti	pisteet	pepperonin syönti	pisteet
Janne Laakkonen	4,04	6	0,43	9
Paavo Juntti	3,15	7	0,59	5
Timo Kokko	2,48	9	0,54	6
Marjaana Kela	8,49	1	1,44	4
Pertti Perttu	8,06	2	4,32	3
Kalevi Kela	6,32	4	5,46	2
Leo Lopakka	5,33	5	0,48	7
Aaro Perttu	6,48	3	kesk.	0

yhteispisteet
40
35
40
21
22
18
29
16

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	pisteet	sijoitus
Janne Laakkonen	9	2	7	7	6	9	40	1.
Timo Kokko	6	4	6	9	9	6	40	2.
Paavo Juntti	7	1	9	6	7	5	35	3.
Leo Lopakka	2	7	3	5	5	7	29	4.
Pertti Perttu	4	6	4	3	2	3	22	5.
Marjaana Kela	5	9	1	1	1	4	21	6.
Kalevi Kela	3	5	2	2	4	2	18	7.
Aaro Perttu	1	3	5	4	3	0	16	8.

Katsaus Pudasjärven työllisyyteen

Ulla-Maija Paukkeri, Pudasjärven vs. työllistymiskoordinaattori on esitellyt viime maaliskuussa ”Katsauksen Pudasjärven työllisyyteen”. Katsauksen mukaan Pudasjärven 8695 asukkaasta työttömänä on ollut tammikuussa 2013 570 henkilöä.

Palkkatuella työllistettyjä on ollut vuonna 2012 101 henkilöä, joista eniten on työllistynyt (29 hlöä) työllistämisyksikköön. Livokkaan panos pitkäaikaistyöttömien työllistäjänä on ollut moneen muuhun pieneen yhdistykseen verrattuna merkittävä, sillä Livolla on palkkatuella työllistettyjä ollut vuonna 2012 jopa 10 hlöä, mikä on kolme henkilöä enemmän kuin vuonna 2011. Lisäksi Livokkaalla oli vuonna 2012 työharjoittelussa, tonnitöissä ja kuntouttavassa työtoiminnassakin henkilöitä.

Kuva Ulla-Maija Paukkerin ”Katsaus Pudasjärven työllisyyteen” -esitelmästä

Kerttu ja Kauko –hankkeen avulla työllistyi vuonna 2012 yhteensä 50 pitkään työttömänä ollut henkilöä eri työnantajille.

Livokas tekeekin monen muun yhdistyksen kera tarpeellista työtä pitkäaikaistyöttömien työllistäjänä.

Arjen turvaa kunnissa –hankkeelle merkittävä tunnustus EU:sta

Hyvinvointi- ja turvallisuustyön resurssien käyttöä tehostetaan Lapin aluehallintoviraston hallinnoimassa Arjen turvaa kunnissa -hankkeessa ja sen pilottikunnissa, jotka ovat Lapissa Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio ja Tornio sekä Koillismaalla Pudasjärvi. Hanketta rahoittaa Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelma.

Pudasjärvi on mukana Arjen turvaa kunnissa -hankkeessa, jonka tavoitteena on muodostaa kuntiin laaja-alainen hyvinvointi- ja turvallisuusyhteistyön toimintamalli. Toimintamallin avulla on tarkoitus saattaa kunnassa toimivat tahot tekemään yhdessä töitä asukkaiden hyvinvoinnin ja arjen turvan edistämiseksi. Kunnassa toimivia tahoja ovat järjestöt, kunta, yritykset, kyläyhdistykset, seurakunta, pelastuslaitos, poliisi ja eri hankkeet. Toimintamalli on saanut Eu:n Best Practice eli parhaat käytännöt -tunnustuksen, joka on upea tunnustus Pudasjärven kaupungin ja Lapin alueen pilottikuntien toimijoille.

Arjen turvaa kunnissa -hanke on ollut mukana hankekilpailussa, johon on ilmoittautunut 230 projektia 26 Euroopan maasta. Arjen turvaa kunnissa -hanke on ainoana Suomesta mukana jatkokilpailussa. Kilpailussa jatkaa kolmessa sarjassa yhteensä 47 hanketta, joita tullaan arvioimaan tarkemmin. Viisi parasta toimintamallia kustakin sarjasta esitellään Maastrichtissa marraskuun lopulla pidettävässä finaalissa, jossa palkitaan sarjojen voittajat.

Pudasjärvellä on mm. kannustettu kylä kartoittamaan hyvinvointiin ja turvallisuuteen vaikuttavia kehittämis-kohteita / ehdotuksia, joita voidaan ottaa huomioon kaupungin poikkihallinnollisesti laadittavaan sähköiseen hyvinvointikertomukseen /-suunnitelmaan sekä parhaillaan valmistelussa olevaan kaupungin vuoden 2014 talousarvioon sekä tulevien vuosien taloussuunnitelmaan. Asioita on käsiteltykin jo kahdessa kyläneuvoston kokouksessa ja kolmas kyläneuvoston kokous pidetään 18.9.2013 Hirvaskoskella klo18. Kaupungin johtoryhmä keskustelee tiistaina laaja-alaisen hyvinvointi- ja turvallisuustyöryhmän perustamisesta ja ensimmäinen työryhmään kuuluvien keskeisten toimijoiden yhteistapaaminen on sovittu pidettäväksi 25.9.2013 klo 13. Pilottikunnista Tornio, Kemijärvi ja Pelkosenniemi ovat jo perustaneet työryhmän.

Lapin pilottikunnissa alkaa järjestötreffien pitäminen ja Pudasjärvellä järjestötreffit pidettiin kesäkuun alussa kaupungintalolla. Tilaisuuteen osallistui kiitettävistä eri toimijoita. Järjestöille ja kyläyhdistyksille on tarkoitus vielä lähettää kysely, jossa kartoitetaan heidän tällä hetkellä tuottamia palveluita ja halukkuutta uusien palveluiden tuottamiseen eteenkin lapsille, nuorille ja lapsiperheille sekä ikäihmisille taajamassa ja kylillä. Kyselyn palautusajankohdan jälkeen pidetään yhteinen kokoontuminen, jos tarkastellaan kyselyn tuloksia ja käydään yhdessä vielä läpi esille tulleita palvelutarpeita.

Kiitokset Livon kylälle erittäin hyvästä hyvinvoinnin ja turvallisuuden kehittämissuunnitelmasta ja samaa aktiivisuutta odottaisin myös muilta kyliltä. Jäädään yhdessä jännittämään miten meidän hanke pärjää EU-kilpailussa.

Lisätietoja:

Ritva Kinnula
Pudasjärvi
puh. 0400 324 013

JUMPAPPAA JUMPAPPAA, JUMPPAAN !!!

Tulepas taas, yksin taikka yhdessä, iläkoimaan mukavan porukan jatkoksi maanantaisin seitsemältä. Asu vapaa mutta liikumisen salliva. Kuntoklubin ohjelma koostu tänä syksynä, yllätys yllätys, dvd/cd-jumpasta, kuntopiiristä ja parista ohjastusta suosikkijuhlanumerosta. Ohjelma selviää syksyn mittaan, joten kannattanee olla paikalla, ainakin joka kerta.

Kuntoklubi pyörähtää käyntiin 16.9.2013 klo 19:00. Jumpan hinta 2 €/kerta tai 18 €/syksy. Laittakaa viestiä eteenpäin sellaisille, joita sanomat ei tavoita! Tervetuloa kaikki mukaan!

Rakennustalkoot kaivolla

Kun ajelette Sarakylään päin, kannattaa mennessä katsoa Livon vesiosuuskunnan uutta ja uljasta aggregaattikoppia. On muuten todella hienon näköinen rakennus ja taidolla tehty.

Vedenottamon uusi aggregaattikoppi raivattuine ympäristöineen

Talkoita vietettiin ensimmäisen kerran 3.8., jolloin valettiin kopille pohja, raivattiin kaivon ympäristää ja pestiin kaivo sisältä. Välillä kahviteltiin ja lopuksi paistettiin laavulla makkaraa. Varsinaiset rakennustalkoot pidettiin 10.8. ja väkeä oli taasen mukavasti paikalla, kuten viikko takaperin. Itse olin tuona päivänä lusmuilemassa, joten käväisin vain pikaisesti aamulla viemässä miehille mehua ja antamassa hyviä neuvoja. Livokkaan väki huolehti talkoolaisille maittavan keittolounaan ja kahvit työn lomassa. Illalla pääsinkin näkemään työn tuloksia ja ojaan meinasi auto mennä. Niin oli hieno varasto saatu päivän aikana tehtyä, kelpaa siellä aggregaatin ja muiden tarvikkeiden olla suojassa.

Suuri kiitos talkoolaisille upeasta työstä ja Livokkaalle hyvästä muonituksesta!

Sonja

Livon kesäseurat ja kesäseuradio

Livon kesäseurat pidettiin sunnuntaina 14.7.2013. Ne kokosivat livolaisten lisäksi naapurikylien uskovaisia yhdelle koolle Livon koululle. Seuroissa puhujina palvelivat Hannes Virrankari ja Juhani Palola Puolangalta.

Seurat ovat viime vuosina kutistuneet vain sunnuntain päiväseuroiksi, kun puhujat jatkavat Livolta matkaa Pudasjärven kirkkoon iltaseuroihin. Tuntuu, että seurat jäävät lyhyiksi. Tänä kesänä saimme kuitenkin edelliselle lauantai-illalle kutsun lauluseuroihin Byggejään, joissa saimme viettää mukavan illan Reisjärven opistoseuroja yhdessä kesäseuradiosta kuunnellen ja lauluihin mukaan yhtyen.

Seuradio toi seurat lähelle ensimmäistä kertaa koko heinäkuun ajaksi, kun lähetykset alkoivat suviseuroista ja päättyivät Ranuan opistoseurojen päätösvirteen. Toivottavasti tulevinakin kesinä sama onnistuu, sillä niin mukava oli päästä lähes joka viikonloppu isoihin seuroihin ja arkipäivinäkin kuunnella vuosikymmeniä aiemmin pidettyjä saarnoja. Vanhoja saarnoja kuunnellussa sai sen todeksi uskoa, että Jumalan sana on säilynyt samana.

Anni-Inkeri Törmänen

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat

Vihreäkantinen vihko ajalla 24.6.1941 – 4.7.1942

24.6.1941

Juhannus. Keskikesän, Suomen suven suuri juhla, tällä kertaa vakavaa, raskasta aikaa, myös Suomen kansan, kuin koko maailman kohdalle. Pian kaksi vuotta sitten alkanut sota jatkuu, on laajentunut ja nyt muutamia päiviä sitten sodaksi kehittynyt. Venäjän-Saksan välien selvittely, on johtanut siihen, että myös meidän vuoromme on taas ollut jättää rauhan askareet ja lähteä mukaan sotapoluille, vuosisataista perivihollista vastaan. Nyt alkanut uusi vaihe uhkaa kehittyä jättiläismäiseksi koko maailman mukaansa tempaavaksi, jättiläiskamppailuksi, jonka vaiheet ja tapahtumat piirtyvät jälkipolville, historian lehdille luettaviksi, muodostuen ennen kuulumattoman suuriksi, aineen ja materiaalin suuruuteen ja tuhoon nähden. Tätä kuvastaa viime tiedot mm. tältä päivältä. Saksa tuhonnut ryssiltä 2584 lentokonetta kahtena ensimmäisenä sotapäivänä ja samaa tuhoa lie muutkin sotatoimet Saksan taholta, sillä Saksa tapansa mukaan seuraa taktiikkaansa Se ei käytä suuria sanoja, sen teot ovat suuria, sen tiedot ovat niukkoja aina alkuvaiheessa, mutta sen verran on saatu tietoja, että saksalaisten eteneminen mm. Ukrainassa on maailman nopeinta, että he ovat saaneet oikeuden käyttää uutta erittäin tehokasta ja voimakasta pommilaatua. Yksi pommi kykenee tuhoamaan kokonaisen kaupunkikorttelin. Siis toinen juhannus näissä hommissa, ei nykyisenä sotien aikakautena saa enää olla kotona silloinkaan, kun paras tarvis ja myös halu, olisi olla kotona, kotitöissä, mutta ei auta, lähdekö on, jokaisen ja hämärää on, kenen kohdalle on se onni, että lopullisesti selviytyy näiltä retkiltä jälleen kotikulmilleen. Tuntuu omituiselta nähdä, kun kaikissa vesistöissä on uitotkin jääneet kesken, puuruohkat ovat koskissa, oman onnensa nojassa. Käytiin marssilla n. 12 km. Koele ilma, samoin kuin Helluntainakin.

25.6.1941

Lämmin ilma. Tykinsuuntauspisteharjoitusta, nähtiin lentokone, mahdollisesti saksalainen. Saksa edelleen vaitelias sotatoimien suhteen, ilmoittanut tuhonneensa n. 2000 ryssän konetta. Ryssä pommittanut Suomessa eräitä kaupunkeja. Suomalaiset pudottaneet 23 konetta, Amerikka ilmoittanut avustavansa ryssää. Käytiin Rykmentin iltahartaudessa, (juhllinen toimitus).

26.6.1941

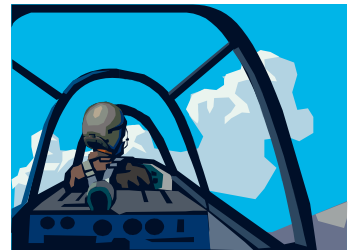
15km marssi. Ryssä pommittanut Suomen kaupunkeja ym. Sotatoimet alkaneet Suomen ja Neuvostoliiton välillä. Saatiin kenttäpostiosoite: 5068 Kpk. 9. Meidän asuntopaikka on Kuusamon maantien ja Kortejärven välissä Kostonjoen suussa, Kapustan sillan lähellä. Siltä on betonista valettu, hyvin tehty.

27.6.1941

Lämmin ilma, sain ensikerran kylpeä sitten kotoa lähdön jälkeen. Yöllä lähti hevoset ja kuormasto kohti Kuusamoa, on vain ajan kysymys, milloin koko Rykmentti lähtee rintamalle. J.R.32 johon kuuluvana tämä Pst. komppania muodostaa oman erillisen yksikkönsä. Aikoihin on eletty, jälleen on Suomen kansan ollut pakko tarttua aseisiin, olemassa olonsa puolesta, ryhtyä puolustustaisteluun. Idän sortajaa vastaan, joka jälleen uhkaa vapauttamme. Nyt on Amerikka ryhtynyt avustamaan ryssää ja evännyt kaikki Suomelle luvattut lainat ja avustukset. Niin muuttuu ja vaihtuu maailman mielipiteet.

28.6.1941

Lämmin ilma. Kävin vastaanotolla (lääkärissä) rakkojen takia, sain 2 päivää v.p (siis vapaata palveluksesta.) Saksan voittoisa sotatoimi Ryssän alueella jatkuu. Sen panssaridivisioonat ja ilmavoimat jakavat hirvittäviä iskuja puna-armeijalle. Tietojen mukaan on jo kolmas osa Neuvostoliiton ilmavoimista tuhottu (n. 3500 konetta) ja on Saksalla jo ylivoimainen ilmaherruus. Pääsotänäytämöllä on saksalaisilla tekeillä mahtava saartoliike, jonka pihtien väli on 2000 km ja Moskova on tämän sisäpuolella. Nopea isku Neuvostoliiton sydämeen, lienee Saksan tarkoitus. Näistä ilmenee Saksan armeijan ennenkuulumaton, hirvittävä iskuvoimaisuus ja toimintakyky. Historian suurimmat jättiläistaistelut riehuvat. Puna-armeija, ainakin osittain, on sekasorron vallassa, viime vuorokaudella, ei ryssän murhalentäjät ole enää joutaneet Suomen alueelle. Tässäkin Kuusamon tien varressa ei ole kuulunut vielä Ryssän koneita, vaikka tämä on joukkojen ja huollon suuri ainoa valtatie. Toista olisi varmaan, jos olisi esim., sillä mallilla kuin toissa talvena oli. Taas kuului lentokoneita, nähtävästi saksalaisia, niiden kulkusuunta oli lännestä itään. Kuleskelin Kostonjoen sillan yläpuolella olevan kovan kosken rannalla, Kutinjoki, joka siinä yhtyy Kostonjokeen, on niin vähävetinen, että pääsee kuivin jaloin koskesta yli. Siinä on kauniit maisemat jyrkkä koski (toista kun kotipuolen kosket), kuohuu runsasvetisenä alkuperäisessä villiyydessään (ehkä).

Tuntuu katkeralta, nyt taas kauniina kesäisenä lauantai-iltana, kun pitää olla täällä, pois kotoa, kaunein kesäsydän, kun taas piti joutua näihin tungoksiin ja puutteellisuuksiin, joka on niin kokonaan toista, kaikin puolin, verrattuna kotoisen siviilielämän rauhallisuuteen. Voi taivaan Jumala. Miksi täytyy olla näin? Miksi maailmassa pitää olla sellainen eripuraisuus. Koston ja Vallan himo, että rauhaa rakastavat pienet kansat joutuvat syyttömästi sodan piiriin ja jalkoihin. Miksi tuo idän saasta, on saanut paisua noin suureksi, kaikkia uhkaavaksi. Suokoon armollinen Jumala Taivaan ja maan valtias, että tuo Idän mätäpaise, vihdoinkin saisi lopun, se olisi kaikkien meidän ja Pohjolan kansojen rukous ja toivomus ja niin näyttäisi asiat nyt menevänkin. Saa ainakin lähin sukupolvi ehkä siltä taholta, sitten olla rauhassa, jos meidän kohtalomme olisikin, päättävä tälle sotapolulle. Mutta sen kaiken tietää vain Hän ja Häneen on turvamme, nyt ja aina.

29.6.1941

Kuuma pouta. Jaettu ns. "rautaisannokset" kaikesta päättäen lähtö, ehkä rajalle. Marssilla useita komppanioita. Sotilassoittokunta marssi etunenässä. Ryssän ilmatoiminta ilmoituksen mukaan tyrehtynyt, kun Saksa tuhonnut enemmän osan koneista, meidän kompanian päällikkönä on: Luutnantti Aarne Juutilainen. Viime yön aikana sotatoimet alkaneet täälläkin Kuusamon suunnalla. Pian tullenee lähtö. Neuvostoliitto valmistellut hyökkäystä Saksaan ym. jo pitemmän aikaa. Mutta Saksa ehti iskeä ennen. Jättiläistäistelut jatkuvat. Käsityksen niiden valtaisuudesta saa, kun esim. yksin taisteluihin osallistuu n. 4000:kin tankkia.

30.6.1941

Kesäk. viimeinen päivä. Niin siis kuluu tämäkin kesä, täällä näissä sotaisissa hommissa. Kuuma tukala ilma. Lähtövalmisteluja, saa nähdä minne jouvutaan. Nyt voipi ajatella niinkin, että tulee tällä reissulla ehkä käynti Neuvostoliitonkin alueella. Illalla sitten lähtiin, luulona oli, että johonkin paikkaan Kuusamoon mennään, mutta matkaa jatkettiin läpi Kuusamon alueen Suomussalmelle. Oli sekin matkantekoa, joka on mahdollista vain niin suurissa asioissa, kun on kyseessä sota, matka kesti läpi yön ja

1.7.1941

aamupäivään asti. Pioneerit tai työkomppaniat olivat tehneet läpi korpien, rämeiden ja kankaiden tien, kymmenien kilometrien matkan ja tien pikaisesta valmistumisesta huolimatta, se päästiin läpi autoineen ym. kuormineen, vaikka huonoa se tahto olla. Oli omi-tuista kesäisen yön valossa tehdä matkaa suurissa erämaissa. Tyynt kirkasvetiset metsälammet ja järvet vuorottelivat vaarojen lomissa, jokin puro tai joki myös ylitettiin, tie oli paikoin koskemattomissa metsissä, että autojen kyyt raapivat puihin, aamupäivällä oli ns. "Juntusrannan" maantien varressa muutaman tunnin lepo, mutta kuumuus ja sääsket tekevät nykyisin kiusaa. Lepo johtui siitä, että mainitulla tiellä oli jotkut sillat niin huonossa kunnossa, että täytyi odottaa, kunnes työryhmät saivat ne korjatuiksi, sitten majoituttiin tänne Juntusrannalle, 7k m, rajalle, ehkä pian ylitetään se. Illalla kuului kaukaista tykkien jyskettä, tänne oli tuotu jokin kaatunut ja haavoittunut. Loppumatka 15 km, kun meitä joitain tuli pyörillä, niin mentiin lentosuojiin kun tuli lentokone.

2.7.1941

Kampeiden ym. järjestelyä ja täydennystä mm. jaettiin kiväärin panokset. Kävi jälleen lentokone ryssän puolella, luultavasti saksalainen tiedustelukone. Maailmanhistorian valtavin sotaliike jatkuu. Saksalaiset ilmasta pommittaneet mm. Moskovaa jo aikaa sitten. Liikkuu huhuja, että Stalin olisi vangittu ja ryssän hallitus paennut jonnekin Ural-vuorten taakse. Saksalaisten jättiläismotti selivityksen alaisena. Motissa ollut ryssiä kokonaista 2 armeijakuntaa, ja tietysti muutakin kampeita, samassa valtavassa suhteessa, mm. yli 100 000 vankia, yli 5000 hyökkäysvaunua, tuhansia tykkeitä ym. tuhattu tai joutunut saksalaisten käsiin. Ryssän ilmavoimia on myös kohdannut tuhoisa "rutto" yli 6000 lentokonetta jo on ryssät menettäneet.

3.7.1941

Oltiin tietäessä Juntusrannalta ryssään päin. Silloin sotatalvena, ryssien tullessaan tekemään tietä, tehdään päästävään kuntoon, jouduttiin ensimmäiseen ilmapommittukseen, 3 lentokonetta lensi taas idästä päin (niitä näkyy nykyään yhtenä). Luultiin, että ne on saksalaisia, kun eivät tullessaan tehneet mitään. Ei aikaakaan, kun ne palasivat, silloin tiettiin jo juosta, kohalle päästyään ne pudottivat pommeja. Tuntui ilkeältä, kun pommien suhina kuului, lyöttäydyin koloon ja samassa räjähteli, pommittaja sirpaleet rapisi puihin ympärillä, suunnille 10 metrin päässä minusta räjähti pommi. Kyllä tuntuu jo siitä, että tosi on kysymyksessä, vähän sivu mentyään ampuivat konekivääreillä Syyty myös metsä palamaan, vain saatiin sammumaan. Tietävästi eivät saaneet muuta aikaan. Tienteossa on myös siviilimiehiä, tehtävää tietä on n. 12 km, siitä osa jo ryssän puolella ja kiire on nykyään esim. teidenteossa, ei viivy kauan ennen kuin erämaiden yli on jo autoilla päästävä tie. Viimeisten aikain merkkejä kaikki nämä. Sanotaan Raamatussa "Kaikilla kova kiire" ja jokohan lie tuo Saksan-Venäjän jättitaiastelu, se Raamatussa sanottu, Gookin ja Ma-Gookin välinen sota ja Harmage-tonin taistelu. Oli tili 12 mk päivältä (15pv 180mk). Yöllä kuultiin tykkien jyskettä. Itä-pohjoissuunnalta.

4.7.1941

Jälleen tietöissä ja ilmahälytys, tällä kertaa ei ampunut, eikä pommittanut, yksi kone taas tuli idästä, kävi mutkan ja palasi kovalla pauhulla, matalalla lentäen tien suunnassa. Kuumat ilmat ja kuivuutta jatkuu.

5.7.1941

Tietöissä. Meidän komppania tekee tietä 3:ssa vuorossa (vuoro 8 tuntia). Siviileitä on myös paljon tietöissä. Siinä palaa paljon räjähdysaineita, kun vuorokaudet läpeensä on toisinaan yhtämittaista pauketta. Siirryttiin muutaman kilometrin päässä rajalta olevan Lehtovaara nimisen talon laiteille. Talot, joita on 3, ovat olleet isoja taloja, nyt autioita, ryssien särkemiä ja raiskaamia. Kyllä jättävät jälkensä ryssät missä ovat käyneet ja majailleet. Metsät ja talot ja kaikki on särettyjä, hakattuja, sotkettuja ja raiskattuja. Kyllä näkee ja uskoo, missä tilassa olisi Suomenmaankin, jos kommunismi ryssä, olisi päässy valtaan, ei vähintäkään ihmisyyttä olemassakaan. Täällä on jo erämaata. Luonnon koskematon rauha varmaan, milloin ei näitä liikkeitä ole olemassa. Tien varret, jossa ryssät ovat majailleet on hakattu puista paljaisiksi n. 100 - 150 metrin leveydeltä, kannot ryssien tapaan, jätetty metrin pituisiksi. Ryssiä on majailnut näillä main suunnan paljous, yksin Juntusrannan seuduilla n. 50 000 ja kuinka paljon täällä pitkin tien varsia. Ja ovat majailleet sodan alusta, rauhan tekoon asti.

LASTENNURKAN SYKSY

Syksyllä korjataan satoa ja poimitaan sieniä sekä marjoja. Tu

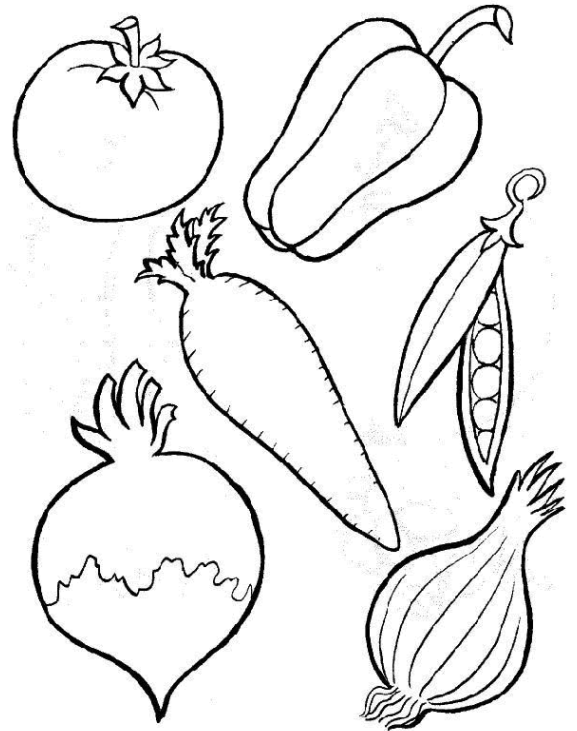
Juureslaulu

Kukkuu, kukkuu, pikkulanttu nukkuu
kellarin pimeässä nurkassa.
Hiiri se tuli ja puraisi.
Pikkulanttu naurista potkaisi.

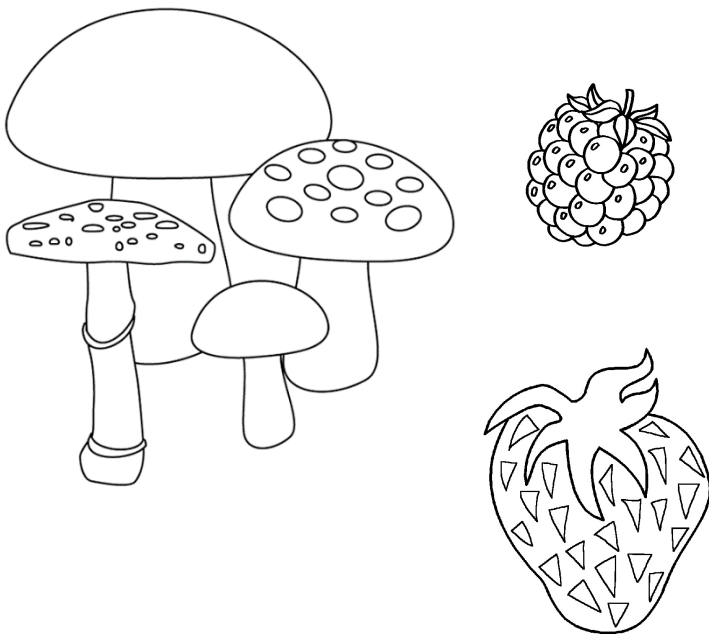
Nauris se parkas ja nurkkahan karkas,
porkkana paineli perässä.
Sipuli se itkeä pillitti,
peruna se tilliä lohdutti.

Kaalikin suuttui ja punaiseksi muuttui,
punajuuri punotti vieressä.
Retiisi ja kukkakaali kikatti,
salaatti vain yksinänsä mökötti.

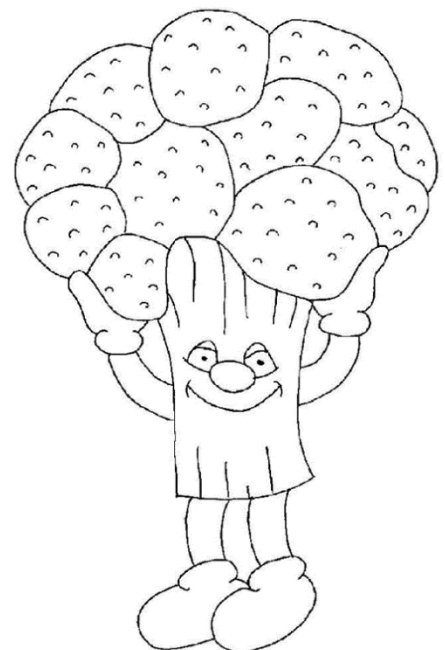
Suut meni tukkoon, kun avain kävi lukkoon,
tarhuri kurkisti ovesta.
"Ollaan me ihan kiltisti",
kasvikset yhdessä vakuutti!

VÄRITÄ VIHANNEKSET JA JUUREKSET

SYKSYN SIENIÄ JA MARJOJA, VÄRITÄ.

KUKKAKAALI

Syksyn viiletessä ja iltojen tummuessa...

Arkinen aherrus on taas alkamassa. Monella lomat ovat onnellisesti takanapäin ja syksyn askareet odottavat tekijäänsä. Ihanan kirpeitä syysaamuja odotellessa on hyvä päivittää oman kehon ja mielen kuntoa. Voi aloittaa uusia tai vanhoja liikuntalajeja, verestää mukavia kädentaitoja tai linnoittautua hyvän kirjan kanssa sohvalle. Kesän aikana kerätyt voimavarat kantavat pitkän pimeän yli, joten muistithan levätä, liikkua rennosti ja syödä terveellisesti kehoasi kuunnellen. Jos et, niin vielä ehdit aloittaa syksyn kuntokuurin ja selättää kaamoksen. Jos kaipaat kannustajaa liikkumiseen tai ruokavalion hallintaan, kipaie hoitolasta itsellesi oma personal trainer, tekstiversiona. **Best shape for women** on Jutta Gustafsbergin ja Tiina Hälvän kokoama työkirjatyypinen kokonaisuus joka voi auttaa sinua onnistumaan uuden elämäntavan saavuttamisessa.

Jos olet unohtanut mielen rauhoittamisen loma aikana, tule rentouttavaan hoitoon, jossa heitetään jäähyväiset kaikille turhille asioille. **Aromahieronnassa** hoitavat öljyt auttavat kehoa ja mieltä hellittämään huolista, **intialainen päähieronta** vie takaisin ilon lähteille ja **reikihoito** voimaannuttaa, kun tunnet energiasi olevan lopussa. Kylmien tuulien puhaltaessa kannattaa muistaa **kuumakivihieronta** ja **yrttynyttien** lämpö, ihania hoitoja vilukissalle. Ja ainahan voi turvautua **perinteiseen hierontaan**, kun jumittaa jostakin. Tule tutustumaan hoitoihin ja tuotteisiin hoitolaan, paikalla olen sopimuksen mukaan. Lokakuussa on tulossa tyttöjen ilta, luvassa levollista tunnelmaa ja vinkkejä omaan hyvään oloon. Seuraa ilmoittelua hoitolan sivuilta facebookissa.

Hoitola Solivo / Sonja Törmänen
044 - 9996 309

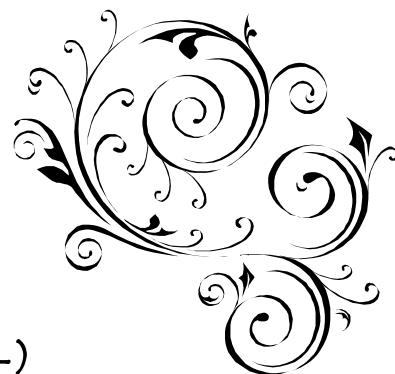
HOITOLA SOLIVON SYSTARJOUKSET voimassa 1.9. - 30.10.2013

BEST SHAPE TYÖKIRJA 20,- (norm. 22,-)

LEHTOPEAT TURVETUOTTEET -10%

YRTTINYYTTIHIERONTA -10%

KAIKKI KASVO/JALKAHOIDOT 30,- (norm. 35,-)

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy jouluksi. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalla **marraskuun 22. päivään** mennessä. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä Minnaan.
- ✓ Kirppiksen tilitys- ja vaihtopäivät ovat syksyllä ja loppu vuonna 2013: **la 28.9, la 19.10., la 8.11., la 30.11., sekä 21.12.2013. Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa netistä tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663).
- ✓ Livon Sanomien joululehdessä on jälleen mahdollisuus lähettää joulutervehdyksiä. Jos haluat tervehdysesesi lehteen, toimita se/ne Tietotuvalla **marraskuun loppuun** mennessä.
- ✓ Halutaan ostaa Livon historiakirja, Elettiinhan sitä ennenii, Livonkylän neljä vuosisataa. Mielellään hyväkuntoinen. Tarjoukset hintapyyntöineen sähköpostiosoitteeseen [hilkka.haataja\(at\)pp.inet.fi](mailto:hilkka.haataja@pp.inet.fi) tai puhelin 040 – 839 4164.
- ✓ Syksyn saapuessa seurakunnan perhekerhokin jatkaa jälleen toimintaansa. Tänä syksynä päivä on vaihtunut maanantaista tiistaihin ja aloituskin hieman aikaistunut kymmenestä puoli kymmeneen. Perhekerho on joka tiistai. Muistaahan myös kaikki, että nimestään huolimatta Perhekerhoon ovat kaikki ja kaikenikäiset tervetulleita! Seurakunta tarjoaa myös kaikille osallistuville kahvit/mehut ja sämpylät.
- ✓ Löytyisikö innokkaita talkoolaisia opettelemaan kioskihommia? Jos olet innokas, niin otathan yhteyttä Koululle.
- ✓ Saisimmeko vielä kasaan kansalaisopiston kurssin verran (noin 7 hlöä) kiinnostuneita historiakirjamme päivitykseen?! Kirjasta olisi tärkeää saada kolmas painos, mutta sitä ei kannata alkaa tekemään ennen kuin olemme päivittäneet sisällön. Jos olet kiinnostunut, niin pistä viestiä Livokkaan sähköpostiin tai käy Koululla ”ilmoittautumassa”.
- ✓ Pannuohkeen talkkareille tiedoksi, että pannuhuoneen lukko on vaihtunut, joten pyydämme palauttamaan vanhat avaimet Koululle.
- ✓ Haluaako kukaan itselleen Superpäivän entisten oppilaiden ryhmäkuvaa?! Niitä voi tilata Koululta. Illikaisen sukujuhlan ryhmäkuviakin on vielä saatavilla viiden euron hintaan.
- ✓ Koululla vielä myytävänä yksi Esko Heikuran moottorisahaveistos metso. Kuka ensi kerkiee?!

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä
Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Koneellinen puunkorjuu, polttopuuta
Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa
Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi
Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)
Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, luomuperunaa
Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo
Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt
Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping
Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

Mansikoita, perunoita
Hannu Nissi 040 - 414 6118

LVI- työt
Urpo Uusi-Illikainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja
Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta
Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Rahtikuljetukset ja maansiirto
Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay
Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107
www.kulkurinhoapepuoti.com

Kotikampaamo Ritun hius
Hakosaarentie 11, Livo
Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

Hoitola Solivo
Sonja Törmänen 044 – 9996 309

Livolla tapahtuu

Parittomat viikot pe klo 13.10 – 13.30
Kirjastoauto Livon koululla

Alkaen ti 3.9.2013 klo 9.30 – 11.30
Perhekerho Livon koululla

Alkaen ma 16.9.2013 klo 19.00 – 20.00
Kuntoklubi Livon koululla 2.12. asti
- vetäjänä Sonja Törmänen
- kertamaksu 2 €/kerta tai koko syyskausi 18 €

Ke 18.9.2013 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla
- Paloturvallisuus kodeissa ja syrjäkylillä

Alkaen to 19.9.2013 klo 17.00 – 18.30
Seurakunnan puuhakerho Livon koululla

Ti 24.9.2013 klo 12.00 – 14.00
Terveystoiminnan vastaanotto Livon koululla

La 28.9.2013 klo 15.00 -
Hirvenmehtuun avajaiset Hirvikodalla
- tarjolla hernekeittoa

Lokakuu 2013
Yleisötilaisuus kaavoituksesta Livon koululla
(alustava arvio)

Alkaen to 3.10.2013
Livon maa- ja kotitalousnaisten käsityöillat

Pe 4.10.2013 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Pe 18.10.2013 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Su 20.10.2013 klo 12.00 –
Livokas ry:n yleinen kokous Livon koululla

Ke 23.10.2013 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla
- Grafiikan työstäminen

To 24.10.2013 klo 18.00 – 20.00
Ahusuon yleisötilaisuus Livon koululla
- kahvit klo 17.30 alkaen
- päivämäärä varmistamatta

Pe 2.11.2013 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Su 10.11.2013 klo 12.00 -
Isänpäiväkahvit Hirvikodalla

Pe 15.11.2013 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

Ke 20.11.2013 klo 11.00 –
Virikepäivä Livon koululla
Pikkujoulut

Pe 29.11.2013 klo 18 –
Kädentaitojen paja
- kertamaksu 2 €

To 5.12.2013 klo 18 –
Livon maa- ja kotitalousnaisten pikkujoulut
Livon koululla

Su 8.12.2013 klo 14 -
Kauneimman joululaulut joulupurolla Livon
koululla (päivä vahvistamatta)

Kauppispojat kauppaavat kauppa-autostaan
Livolla maanantaisin ja torstaisin

*Muistakaa siis seurata ilmoitustauluja
ja Livokkaan nettisivuja,
sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!*

